

I dag: En international opfordring til handling for menneskeheden for at se mod stjernerne, på seks kontinenter.

Den 9. september (EIRNS) – I dag, tirsdag den 10. september, er den første af to “aktionsdage” i denne uge, arrangeret af det Internationale Schiller Institut. Arrangørerne på seks kontinenter (Schiller Instituttet har ikke oprettet en organisation i Antarktis – endnu) distribuerer “International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne!” skrevet af Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche (se EIR Daily Alert #175, onsdag den 4. september, for den fulde tekst), oversat til ni sprog, til universitets områder med opfordring til den kommende generation om at afvise den anti-videnskabelige og anti-humane dommedagskult, der fremmer løgneren om menneskeskabte klimaændringer og vende deres øjne og deres kreative potentiale mod stjernerne. Det er der, at sindets øje kan tyde menneskeheden skæbne – at bringe herredømmet over Jorden, solsystemet og universet og beherske det og deltage i udfoldelsen af dette univers på vegne af alle fremtidige generationer.

Schiller Instituttets kor i New York fremskyndede denne søgen efter sandhed og skønhed og opførte i søndags værker af Bach, Brahms, Schubert og flere afroamerikanske spirituals, for at ære de døde og de levende på årsdagen for d. 11/9. Det presserende i denne opgave kan ikke overdrives. Manhattan vil opleve et angreb af vanvid i løbet af september måned. “Klimastrejke” ugen, den 20. – 27. september, bringer anarkister og grønne til Manhattan for at demonstrere ved FN i

generalforsamlingens åbningsuge, hvilket fører til et "internationalt oprør" mod videnskabelig og industriel fremgang, der begynder 7. oktober, organiseret af det økofascistiske Extinction Rebellion, grundlagt og ledet af den psykedeliske stofmisbruger og promotor Gail Bradbrook.

Det misbrugte barn, Greta Thunberg, fra Sverige – brugt af den økofascistiske bevægelse til at overbevise børn og forstyrrede voksne om, at verden snart vil gå under, hvis der ikke straks sker en ende på menneskets fremskridt – vil også være i New York til den psykologiske happening "massefald". Bill McKibben, hvis "www.350.org" forkynder dommedagsbudskabet i 188 lande, mobiliserer folk til at komme til New York, pralende med, at de nu har tvunget finansielle institutioner til at opgive for 11 billioner dollars fra de fossile brændstofindustrier.

Og det skal bemærkes, at børneaktivisten Joshua Wong fra Hong Kong også vil være på Manhattan samtidig som klimaaktivisterne. Det var Wong, der som 17 årig blev kronet som "lederen" af farverevolutionen i Hong Kong i 2014, kaldet "Occupy Central", og som blev valgt igen i år (af National Endowment for Democracy og elementer i det amerikanske Udenrigsministerium) til at være den formodede "leder" af dette års stadig igangværende farverevolution i Hong Kong, fase II. Dette er ikke en tilfældighed. Man bør heller ikke blive overrasket over, at klimasvindlerne og regimeskiftekunstnerne kontrolleres af de samme interesser – de finansielle herrer i City of London og Wall Street, det døende Britiske Imperium.

Det er menneskehedens fælles mål, der kan og skal forene suveræne nationer for at besejre dette imperium. De rumfarende nationer, især USA, Rusland, Kina og Indien, er også de førende nationer, der nægter at underkaste sig den vanvittige opfattelse, at vi skal stoppe med at anvende fossile brændstoffer, samtidig med at de fremmer udvidelsen af kernekraft og udviklingen af fusionsenergi. Dette er det

afgørende øjeblik for menneskeheden. Konfucius elskede at recitere et digt fra "Book of Songs" der kan oversættes:
Hvad siger himlen?
Går de fire årstider videre,
Og alle ting bliver til?
Hvad siger himlen?

International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne.

Del gerne det nedenstående flyveblad ud til unge mennesker:

Download (PDF, Unknown)

Der er virkelig gode nyheder: Mennesket er et fornuftsvæsen og derfor ubegrænset med hensyn til intellektuel og moralsk perfektion! Vi kan gøre noget, som hverken æsler eller aber er i stand til: Vi kan, ubegrænset, opdage nye videnskabelige principper for det univers, hvori vi lever! Og disse kvalitative opdagelser betyder, at vi i modsætning til æsler og aber, konstant kan omdefinere hvad ressourcer er, og derfor gøre dem ubegrænsede, og at vi kan fortsætte med at forbedre menneskehedens levebrød!

Vi oplever enestående, fascinerende videnskabelige

revolutioner: Kineserne udforsker bagsiden af Månen med deres Chang'e-Måne-missioner, hvor de planlægger minedrift af helium-3 som brændstof til den kommende fusionsøkonomi på Jorden, og næste år vil en mission til Mars undersøge betingelserne for terraformning (processen med at modificere en planet, måne eller andet himmellegeme til beboelige forhold, *red.*) af den røde planet. Med deres Chandrayaan-2-mission til sydpolen af Månen, vil inderne udforske isen i kraterne, som altid er i skyggen, og dermed er en af de vigtigste forudsætninger for livet på Månen. Det Europæiske Rumagentur (ESA) arbejder på konkrete planer for internationalt samarbejde om en permanent landsby på Månen! USA bygger med sit Artemis-program videre på Kennedys Apollo-program, og Rusland, USA, og Kina ser alle atomdrevne rumskibe som det rigtige valg til fremtidige flyvninger til Mars og videre ud i det ydre rum!

Det fantastiske ved at rejse i rummet er at det beviser, at vi ikke lever i et lukket system med begrænsede råvarer, og hvor de morderiske synspunkter af Thomas Malthus, Julian Huxley, Bertrand Russell og prins Philip ville være korrekte, men at vi tværtimod lever i et anti-entropisk univers. Rumrejser er det ubestridelige bevis på, at universet er "adlyder" en fyldestgørende hypotese om det menneskelige sind, og at der derfor er absolut sammenhæng mellem de immaterielle ideer produceret af fornuften og de fysiske love i dette univers, og at disse ideer danner spidsen for universets anti-entropiske dynamik.

Der har fornyelig været banebrydende beviser: omkring 100 år efter Einsteins teser om eksistensen af gravitationsbølger og sorte huller, er forandringer i rumtid nu blevet bevist, og kort tid derefter er der, ved hjælp af otte radioteleskoper fordelt over hele verden, blevet frembragt billeder af et område omkring et sort hul, hvis masse er 6,5 milliarder gange større end Solens, og som ligger i centrum af M87-galaksen, 55 millioner lysår væk. Der er stadig så meget at opdage i vores

univers, hvor der ifølge Hubble-teleskopet findes mindst to billioner galakser! Rumforskningen åbner for en dybere indsigt i hvordan universets love fungerer, og hvilken rolle vi mennesker spiller i det!

Dette er den livsbekræftende kulturelle optimisme, der følger med ideen om menneskeheden som en rumfarende art, i fuldstændig modsætning til den konstruerede dommedagsatmosfære, som spredes af apostlene for den kommende apokalypse – såsom prins Charles og kapitalfondenes forsidepige, Greta Thunberg. Bag hysteriet om Greta står ganske nederdrægtige interesser: Det transatlantiske finanssystem står over for et endnu større krak end i 2008, og finansielle hajer og græshopper i City of London og Wall Street forsøger med en sidste stor handel at styre så mange investeringer ind i "grøn" teknologi som muligt, inden den systemiske krise rammer.

Et nærmere kig på sponsorerne af Gretas ekstremt ambitiøse og velfinansierede dagsorden samt 'Extinction Rebellion' (XR) og 'Fridays

For Future' (F4F) afslører, at disse bevægelser finansieres af de rigeste mennesker på Jorden, inklusive Bill Gates, Warren Buffett, George Soros og Ted Turner. Faktum er, at de, der nyder godt af klimahysteriet og 'the Green New Deal', er banker og hedgefonde.

Målgruppen for denne hidtil usete manipulation er Jer, børn og teenagere i denne verden! Burde det ikke få dig til at stoppe op og tænke, når dine påståede "oprørere" understøttes af hele spektret af mainstream medier og hele det liberale etablisement? Og dog er den afskyelige idé, at manipulation af et paradigmeskifte for et helt samfund må begynde med indoktrinering af børn ikke noget nyt. Allerede i 1951 skrev Lord Bertrand Russell i sin artikel "The Impact of Science on Society" (Videnskabens indflydelse på Samfundet):

"Jeg mener, at det emne der vil være af største politiske betydning er massepsykologi... Dets betydning er blevet enormt forøget med væksten i moderne propagandametoder... Man kan håbe, at det med tiden vil være muligt at overbevise enhver om hvad som helst, hvis man kan fange patienten ung, og staten leverer penge og udstyr. Fremtidens socialpsykologer vil have et antal klasser af skolebørn, som de vil afprøve forskellige metoder på til at frembringe en urokkelig overbevisning om, at sne er sort. ...der kan ikke gøres meget, medmindre indoktrineringen begynder før tiårs-alderen."

Formålet med den apokalyptiske skræmmekampagne af folk som Alexandria Ocasio-Cortez ("Vi har kun 12 år tilbage!") eller prins Charles, overhoved for det britiske statssamfund, Commonwealth, ("Vi har kun 18 måneder tilbage! "), er at fremkalde en radikal ændring i menneskehedens livsstil. Alt hvad vi har forstået ved fremskridt i løbet af de sidste 250 år burde opgives, og vi burde vende tilbage til det teknologiske niveau, der eksisterede før den industrielle revolution. Men dette betyder også, at antallet af mennesker, der kan opretholde livet på dette niveau vil falde til omkring en milliard eller mindre.

Det vil betyde, at udviklingslandene ikke nogensinde ville have udsigt til at undslippe fattigdom, sult, epidemier og forkortet levetid; det ville være et folkedrab på et ufatteligt stort antal mennesker! Hvis "klimaforsker" Mojib Latifat mener, at den vestlige livsstil ikke kan overføres til alle mennesker i verden, og hvis Barack Obama raser over, at mange unge mennesker i Afrika ønsker at have en bil, aircondition og et stort hus, er det den umenneskelige arrogance fra medlemmer den privilegerede overklasse der ligger bag. Det er netop dette synspunkt fra de koloniale herskere, der er ansvarlig for det faktum, at Afrika og meget af Latinamerika stadig er underudviklet, og at mange hundreder af millioner af mennesker er døde unødigt tidligt.

For udviklingslandene er pseudo-religionen med menneskeskabte

klimaændringer ensbetydende med folkedrab, men for sjælen hos verdens unge mennesker er den kulturelle pessimisme som den fremkalder en gift, der ødelægger troen på menneskelig kreativitet. Når alt bliver til et problem og pludselig er forbundet med skyldfølelser – spisning af kød eller spisning i det hele taget, bilkørsel, flyvning opvarmning af hjemmet, tøj og faktisk selve livet – så ødelægger det enhver entusiasme for opdagelse, enhver entusiasme for det der er smukt, og alt håb for fremtiden. Og hvis hvert menneske betragtes som blot endnu en parasit, der ødelægger miljøet, kommer ganske mange frem til de samme misantropiske konklusioner som gerningsmændene bag masseskyderierne i Christchurch og El Paso, der i deres 'manifeste' angav miljømæssige årsager til deres handlinger.

Omvendt er de videnskabelige og teknologiske fremskridt forbundet med rumrejser nøglen til at overvinde alle tilsyneladende begrænsninger af vores nuværende eksistens på Jorden. 'Terraformning' – oprettelsen af menneskelige forhold – bliver således mulig, ikke kun på Månen og Mars, men også her på Jorden, og i fremtiden på mange himmellegemer i vores solsystem og muligvis hinsides.

I sin bog "Anthropology of Astronautics", skriver den tysk-amerikanske rumpionerer Krafft Ehrlicke:

"Begrebet om rumrejser har en enorm indvirkning, fordi det udfordrer mennesket på praktisk talt alle fronter af dets fysiske og åndelige eksistens. Ideen om at rejse til andre himmellegemer afspejler i den højeste grad uafhængighed og smidighed af det menneskelige sind. Det giver menneskets tekniske og videnskabelige bestræbelser den højeste værdighed. Først og fremmest berører det filosofien om selve den menneskelige eksistens. Som resultat heraf ignorerer begrebet om rumrejser nationale grænser, afviser at anerkende forskelle af historisk eller etnologisk oprindelse, og trænger helt ind i karakteren af såvel den ene som den anden sociologiske eller politiske trosbekendelse."

I dag har vi brug for dette kulturelt optimistiske billede af mennesket og den lidenskabelige kærlighed til menneskeheden forbundet med det, som den eneste hidtil kendte kreative art! Det faktum at vi kan vove os ud i rummet betyder, at vi kan overvinde den snæversynede, jordbundne tankegang. "Derude, blandt stjernerne, ligger menneskehedens indtræden i den længe ventede fornuftens tidsalder, når vores art omsider kaster de kulturelle rester af dyrelivet af os", som Lyndon LaRouche udtrykte det. Det er et utroligt privilegium at være ung nu, at række ud efter stjernerne og hjælpe med at forme en epoke for menneskeheden, hvor vi for første gang i historien kan slippe vores arts ubegrænsede potentiale løs!

Det 'springende punkt' har indfundet sig – nu er det LaRouches tid

Den 1. september (EIRNS) – Som vi går ind i september måned, har kriserne, som rammer enhver verdensdel og alle dele af samfundet, skabt en tilstand som den der er beskrevet af Dickens i hans roman om den franske revolutions æra: "Det var de bedste tider, det var de værste tider, det var en tidsalder for visdom, det var en tidsalder for tåbelighed, det var troens epoke, det var vantroens epoke, det var lysets sæson, det var mørkets sæson, det var håbets forår, det var fortvivlelsens vinter..."

Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, forberedte sig på den uundgåelige finanskrise, der sandsynligvis vil eksplodere i efteråret, ved at foreslå den vanvittige "løsning" til sine

kolleger på mødet i Jackson Hole med at skrotte dollaren og vende sig til kryptovalutaen "libra", der blev sat i spil af Facebook og herrerne i det døende vestlige finanssystem, mens den tidligere direktør for New Yorks centralbank Bill Dudley sluttede sig til House of Lords (det britiske overhus, *red.*) med kravet om, at de selvsamme herrer skal gøre alt, hvad der er nødvendigt for at stoppe et genvalg af Trump.

I mellemtiden vil New York i september blive belejret af FN's klimakvaksalvere og deres jakobinske gadepøbel, ledet af det patetiske, misbrugte barn Greta Thunberg og LSD-misbrugerne i 'Extinction Rebellion', der kræver et ophør af menneskeligt fremskridt og affolkningen af den menneskelige race.

Og samtidigt forbereder Israel sig på en invasion af Libanon og muligvis endda Iran, mens amerikansk/britisk-finansierede og trænedede jakobinere i Hongkong bruger massevold og undergravende virksomhed i håb om at fremprovokere en militær konfrontation mellem USA og Kina.

Og alligevel er USA's præsident åbent imod Federal Reserves kontrol over den amerikanske økonomi og WTO's undergravning af suverænitet; kræver åbent afslutningen af britisk inspirerede neokoloniale krige, og søger en tilbagetrækning fra dem der er startet af Bush og Obama; og afviser endvidere åbent klimafanatikerne falske videnskab. Hvorfor har han ikke været i stand til at gennemføre sine intentioner?

Her er det, at renselsen af Lyndon LaRouches navn er altafgørende. LaRouche identificerede Federal Reserves onde og forfatningsstridige karakter allerede i 1950'erne og fordømte WTO, da den blev grundlagt i 1990'erne som et angreb på suverænitet og udvikling; afslørede den antividskabelige og den antihumane grønne bevægelse, da den opstod fra den racehygiejniske bevægelse efter 2. Verdenskrig; afslørede briterne rolle i at bruge USA som en "dum gigant" til at udkæmpe dens koloniale krige, startende med Vietnam-fiaskoen i Sydøstasien og fortsættelsen med Bush-Obamas krige i

Sydvestasien.

Vigtigere er det, at LaRouche også fremsatte de nødvendige løsninger på disse katastrofer – løsninger som præsident Donald Trump hidtil ikke har fået fat i, enten fordi han ikke fuldt ud har forstået deres presserende karakter, eller fordi han gentagne gange, og magtfuldt, er blevet blokeret i sine bestræbelser på at gennemføre dem.

Det ene område, hvor Trump har haft succes med at vende undergravningen af amerikansk videnskab og teknologi, ligger i hans 'Kennedy'ske' erklæring om et lynprogram for at vende tilbage til Månen i 2024 og forberede koloniseringen af Månen og en mission til Mars. Underskriftsindsamlingen fra LaRouchePAC (se "Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen" på LaRouchePAC Action Center websiden), der opfordrer til at støtte denne mission, går imidlertid videre end Trumps erklæring om at foretage de nødvendige foranstaltninger for at missionen skal lykkes: et lynprogram til udvikling af fusionskraft til fremdrivning af rumfartøj for at kunne rejse til Mars; bringe alle de rumfarende nationer sammen for at opnå tilslutning til både rummissionen og fusionsindsatsen; og at "reformere eller eliminere de spekulative og rovgriske aspekter ved det internationale finansielle system", for at skabe de nødvendige kreditmekanismer til disse projekter.

Samarbejde mellem disse rumfarende nationer er kernen i LaRouches løsning på den globale krise – tilsammen vil USA, Rusland, Kina, Indien, Japan, og de europæiske kredse, der stadig er forpligtet til videnskabeligt fremskridt, ikke alene kunne indfri den "udenjordiske forpligtelse" til menneskelig udvikling af solsystemet og hinsides, men også repræsentere den nødvendige politiske kraft til at afslutte tyranniet af det britiske finansielle system og dets imperium ved at oprette et Nyt Bretton Woods-kreditsystem til at opbygge verden, som det kinesiske Bælte og Vej har vist. Det kunne redde landene i den avancerede verden fra depressionen og forfaldet, som de står overfor i dag på grund af City of

Londons og Wall Streets bankerotte spillebuler.

Trump har kapaciteten til at forelægge hele dette program for det amerikanske folk ved at erklære frifindelsen af Lyndon LaRouche, som selvfølgelig blev beskyldt og retsforfulgt på et falsk grundlag af nøjagtigt de samme personer og institutioner, der nu er blevet afsløret for deres forræderiske bestræbelser på at afsætte selve præsidenten gennem "Russiagate" og andre ulovlige midler. Alt dette er både presserende og umiddelbart muligt. Selvom det af pessimister betragtes som "de værste tider", er det op til os som "vores nations patrioter og verdensborgere" at skabe den bedste af alle mulige verdener.

Kampen er i gang

Den 29. august (EIRNS) – At vente med at sætte alt ind i kampen for LaRouches genoprettelsesprogram indtil det næste finansielle krak rammer, ville være at vente for længe. Hvis vi skal lykkes – og der er simpelthen ikke andet valg end at lykkes – må vi begynde nu, i dag. I løbet af de kommende dage og uger vil fremlægge dette program, ikke kun til den føderale kongres, men til delstatslige lovgivende myndigheder, amtsråd og byråd samt fagforeninger og andre grupper. Alle demokratiske præsidentkandidater må tage stilling til det. Vi vil gøre alt dette for at sikre, at LaRouches genopretningsplan bliver vedtaget som lov under den nuværende præsident, med hans støtte, før verden bliver kastet ud i en ny, værre depression, end den der begyndte i 2007-08.

Hvis denne nye depression får lov til at bryde ud, sammen med de krige der sandsynligvis vil ledsage den, hvad vil der være tilbage af menneskeheden, før det slutter? Det er der i virkeligheden ingen der ved.

Genopretningsplanen er afhængig af den påviste ekspertise af verdens mest fremtrædende økonomiske prognosemager i det 20. og 21. århundrede til dato, afdøde Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019). Det er vigtigt at mestre det grundlæggende. Vi vil befordre denne proces på enhver måde.

Der er to overlappende områder involveret: nationalt og internationalt. Den indenlandske del blev opsummeret af LaRouche i hans "Fire nye Love" af 8. juni 2014. (Se "The Four New Laws To Save the U.S.A. Now! Not an Option: An Immediate Necessity," EIR, June 13, 2014.)

Selv om artiklen har meget vidtrækkende implikationer, er den kun tre til fire sider lang, og bør læses sammen med nærværende leder. Men for vores formål opsummeres de fire love her: Den første lov er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933 for at adskille Wall Streets spekulative 'junk'-aktiver fra hvad der skal forblive som et levedygtigt kommercielt banksystem. Kun ærlig bankvirksomhed, ikke spekulation, vil, hvis det skulle vise sig nødvendigt få føderal opbakning. Dette, snarere end den 23 billioner \$ store hjælpepakke til Wall Streets spillegæld, burde have været det første skridt, der blev taget i 2007-08. Denne gang vil de dårlige spille-gældsposter simpelthen blive udskilt, og afskrevet på en måde der ikke skader realøkonomien.

Den anden er "en tilbagevenden til et topstyret og nøje defineret system for nationalbankvæsen", hvilket henviser til modellen for præsident Lincolns "Greenbacks"-politik. Det vil sige, at den kredit, som Federal Reserve og vores nuværende, syge banksystem nægter at yde til brug for industri og landbrug, i stedet leveres til en lav rente af en føderal institution under det amerikanske finansministerium, underlagt

den følgende begrænsning.

Den tredje lov specificerer "brugen af det føderale kreditsystem til at skabe en udvikling med højproduktive forbedringer af beskæftigelsen, med det formål at øge den fysisk økonomiske produktivitet og levestandard for personer og husholdninger i USA.. .."

Den fjerde kræver et forceret videnskabeligt program for at opnå kontrolleret termionuklear fusionskraft og en 'Måne-Mars-mission', der fører til menneskelig kolonisering af Mars. Kun sådanne videnskabelige lynprogrammer kan gennem videnskabelige og teknologiske afkast tilvejebringe de spring i produktiviteten, som kan genoplive vores økonomi efter årtiers forfald. (Samtidig giver det anledning til lynprogrammer for uddannelse af vores stort set ødelagte ungdom og vores arbejdsstyrke.)

Den internationale komponent af LaRouche-planen er integreret som en uadskillelig del af den. Den kræver, at de fire stormagter, USA, Kina, Rusland og Indien, indleder oprettelsen af et nyt globalt kreditsystem (ikke monetært, men kreditsystem) til erstatning for det forføjlede, spekulative finanssystem i London, Wall Street og IMF. LaRouche kaldte dette "Det Nye Bretton Woods-system", fordi det genoptager den hensigt, som Franklin Roosevelt havde med det oprindelige Bretton Woods-system, samtidig med at det også tager ved lære af de fejl, der blev begået dengang. Systemet vil især være orienteret mod udviklingskreditter, der tillader massiv højteknologisk kapital-vareeksport fra den "avancerede" sektor til udviklingslande. På denne måde vil begge sektorer i fællesskab blive velstående, som Roosevelt havde til hensigt. Ellers vil det, som i det oprindelige Bretton Woods, være et system baseret på guldreserver, og relativt faste, dollarbaserede, valutapariteter – uden hvilke langsigtede kreditter med lave renter er umulige.

De fleste (men ikke alle) nutidige historikere er blinde for

de rigelige beviser på, at hele Roosevelts indfaldsvinkel begyndte med disse spørgsmål om international udvikling. En større artikel planlagt til den kommende udgave af EIR den 6. september vil sætte dette på plads.

Alt imens vi kæmper for denne LaRouche-plan, vil vi i de samme institutioner fortsætte kampagnen for en renselse af LaRouches navn og frifindelse fra de falske anklager, som han i 1988 blev dømt og fængslet i fem år for.

Efter otte præsidentkampagner med adskillige tv-informationsindslag, kombineret med masse-cirkulation af nogle af hans skrifter og de store mediers dæmonisering af ham – medier, som ikke desto mindre insisterede på, at han var "ubetydelig" – har Lyndon LaRouche en massiv støtte i USA. De '99 %' af disse tilhængere er ikke medlemmer af nogen organisation, som er offentligt forbundet med LaRouche, men de har en tendens til at være de organiske ledere blandt deres venner og medarbejdere. Sammen med disse ældre generationer bliver studerende på universitetsområder på ny gjort bekendt med LaRouches ideer.

Nu er tiden inde til, at ældre veteraner deltager sammen med unge rekrutter i den form for ubønhørlig, uindskrænket kampagne, som sjældent, hvis nogensinde tidligere, er set i dette land. En kampagne vi skal vinde på trods af alle odds.

Helikopterpenge og grøn

Økonomi vil ikke finansiere Måne-Mars-missionen, Artemis

Den 28. aug. (EIRNS) – Den amerikanske præsident Donald Trump og den britiske premierminister Boris Johnson opfordrer begge til massive infrastrukturelle og industrielle udviklingsprojekter for deres nationer, men begge fortsætter blindt med at ignorere den, nu meget åbent anerkendte, finansielle sammenbrudskrise, som Europa og USA står overfor. Boris Johnson suspenderede i dag Parlamentet fra den 9. september til den 14. oktober, med “dronningens tale” den sidste dag, hvor den nye regering under Johnson vil annoncere sit program. Ifølge Johnson vil dette omfatte enorme udgiftsstigninger til øgede lønninger, sundhedspleje, teknologi, infrastruktur og mere til. Der nævnes ikke noget om hvorledes programmet skal finansieres, eller det forhold, at City of London og Bank of England i det væsentlige indrømmer, at systemet er bankerot og klar til at bryde sammen, og kræver “helikopterpenge” (som den økonomiske kvaksalver Milton Friedman og tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke på bizar vis kaldte det), flere kvantitative lettelser og negative renter, i et hektisk forsøg på at holde tingene oppe i et par uger eller måneder yderligere. Endnu værre er det, at de kræver, at kreditgivning omdirigeres fra produktive investeringer (som udleder kulstof, ikke sandt) til spildte og uproduktive “grønne” molboprojekter.

Desværre kan meget af det samme siges om præsident Trump, der i dag i et tweet roste de negative rentesatser, der nu er gældende i Tyskland: “På G-7 i Frankrig var alle de andre ledere svimle over hvor lave deres renteomkostninger er blevet. Tyskland “bliver faktisk betalt” for at låne penge – NUL RENTE PLUS! Den amerikanske centralbank på bar bund! “Men som Lyndon LaRouche aldrig undlod at påpege, er penge dumme, i modsætning til kredit, der er baseret på skabelsen af en

fysisk virkelighed i fremtiden. At pumpe penge ind i et vildt spekulativt system, uden retning, uden at dirigere denne kredit mod et produktivt resultat er årsagen til den voksende krise i det vestlige finanssystem. Det var det geniale i Alexander Hamiltons kreditsystem, som kun anerkendtes af et par værdifulde præsidenter, såsom Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt.

Men heldigvis har præsident Trump søsat et hasteprogram for at vende tilbage til Månen og til at opbygge en industriel kapacitet dér for at forberede en menneskelig kolonisering af Mars – Artemis-projektet. Jack Kennedys Apollo-program skabte et afkast til den reelle økonomi på cirka 14:1, for hver dollar der blev investeret, gennem nye teknologier med anvendelser på tværs af den produktive platform i de nationale og globale økonomier. Det inspirerede en generation af unge til den menneskelige races potentiale, for virkelig at bemægtige sig herredømmet over Jorden og solsystemet. Denne inspiration blev druknet i narkotika, miljøflip, konstante krige og kulturel dekadence, da de britisk-styrede "68'ere" systematisk knuste det amerikanske system gennem den britiske frimarkedsideologiske overtagelse af nationen. "Green New Deal" og fanatikerne bag "Extinction Rebellion" er i dag en ond og folkemorderisk udvidelse af "68ernes" degeneration.

Kan Trumps Artemis genoplive den amerikanske ånd? Hvis verdens rumfarende nationer samles, er det absolut en mulighed. Hvis Rusland, Kina, Indien, Japan og den europæiske indsats i rummet forenes i dette store amerikansk ledede projekt, kan de sammen både erobre rummet for menneskeheden, mens de også samarbejder om at håndtere sammenbruddet af det finansielle system gennem en ny Bretton Woods-aftale – for at vende tilbage til et kreditsystem, eliminere de 1,5 billioner \$ i værdiløs spillegæld og iværksætte en reel udvikling. Kinas Bælte & Vej er modellen der, for udviklingslandene, beviser, at de omsider kan gøre en ende på fattigdom og udvikle sig som moderne industrinationer.

Schiller Instituttet mobiliserer i begyndelsen af september internationale aktionsdage for at bringe hele menneskeheden, især ungdommen, sammen om støtte for Måne-Mars-missionen, for at skue til stjernerne, og for at afvise vor tids flagellanter fra klimaforandringsbevægelsen. Vore børn må ikke misbruges og plages af de psykotiske "dommedagskulter", der nu betragtes, som om de var baseret på videnskab. Vore børn fortjener at blive behandlet med menneskelig værdighed, med potentialet til at opleve glæden ved kreative opdagelser, og at stræbe efter at bringe udvikling til deres generation og deres efterkommere i løbet af deres korte, men kostbare tid på denne Jord, eller på andre himmellegemer. En fælleserklæring, der oversættes til mange sprog, vil blive uddelt på universiteter i hele Europa, USA, Afrika, Asien og Latinamerika. Det er tid til handling.

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2019: Samarbejde om en Måne- Mars-mission eller krig? plus dokumentation

Download (PDF, Unknown)

Indhold:

Et nyt kapitel for menneskeheden:

Principper for en holdbar fremtid, af Helga Zepp-LaRouche

Grønland: Geopolitisk kamplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde, af Tom Gillesberg

Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen:
Schiller Institut underskriftsindsamling
Homo sapiens extraterrestris: Mennesket er et rumvæsen
Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50:
En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke i løbet af Jordens næste 50 år.
Menneskehedens udenjordiske forpligtelse: citater fra Krafft Ehricke, Lyndon LaRouche, Tom Gillesberg, John F. Kennedy, Harrison Schmitt
Frontalt angreb på vores levestandard:
Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga Zepp-LaRouche

Links til yderligere dokumentation refereret til i nyhedsbrevet:

Hæfte: We commit to the Moon-Mars mission: the true spark for changing the culture, LaRouchePAC 2019:

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche:

1. Video: The Woman on Mars, 1988

Part 1:

Download (PDF, Unknown)

Part 2:

Download (PDF, Unknown)

Krafft Ehricke:

1. Forskellige artikler på Schiller Instituttets hjemmeside
2. In celebration of Krafft Ehricke's 100th birthday, 2017

John F. Kennedy:

1. Video: JFK's full speech about space at Rice University.

Harrison Schmidt:

1. Mining the Moon, 2005
 2. Will the United States join the Helium-3 fusion revolution?, 2014
-

Verden står ved en skillevej: En ny mørk tidsalder eller en ny renæssance

Den 21. august (EIRNS) –Tegnene på det igangværende nedbrud af det transatlantiske finansielle system eskaleres. Panikniveauet i den finansielle sektor blev demonstreret med opfordringen til at udstede "helikopterpenge" til bortforklaring af sammenbruddet af boblen af derivater og 'gearet' gæld til en værdi af \$ 1,5 billioner. BlackRock, den største private kapitalforvalter i verden, har udarbejdet et papir til mødet i Jackson Hole, Wyoming, der finder sted i slutningen af denne uge, den 22.-24. August, og hvor mange af de øverste bankfolk og finansielle regeringseksponenter fra hele verden samles. De kalder deres forslag for en "regimeændring" af det finansielle system, idet de ophæver centralbankernes såkaldte "uafhængighed" . Langt fra at være en opfordring til national bankvirksomhed – som er en central

del af Lyndon LaRouches program til at gendanne det amerikanske system – er det, som de foreslår, at fusionere regeringerne og centralbankerne og fremme det, de kalder “direkte investeringer”, eller direkte levering af penge til enhver nødlidende bank, der har brug for det. Hvad som helst, for at holde den afledte boble flydende i et par uger eller højst måneder. Dette var præcis, hvad LaRouche advarede om med sin berømte “Trippelkurve” eller “Typiske Kollaps Funktion”, det pædagogiske redskab, som han udviklede i 1995, og som på en forbløffende, men enkel og overbevisende måde viser, hvordan de økonomiske og monetære aggregater bevæger sig i en hyperbolsk retning opad til et bestemt punkt, mens realøkonomien bevæger sig nedad og slutteligt går under, hvilket forårsager sammenbruddet af de finansielle aggregaters reelle, bagvedliggende, værdier. Vi er nu nået til det punkt, hvor enhver form for likviditetstilførsel, man kan forestille sig, ikke vil være tilstrækkelig til at opretholde denne boble. Vi er på vej mod den ‘perfekte storm’ uden andre tilgængelige løsninger end omdannelsen af hele systemet i retning af LaRouches Fire Love: Glass-Steagall; nationalisering af centralbankerne og oprettelsen af nationale banker i overensstemmelse med Alexander Hamiltons principper (eller ‘Kreditanstalt für Wiederaufbau’ i efterkrigsopbygningsplanen i Tyskland) og derefter etablering af et nyt, internationalt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system. Dette vil skabe kapaciteten til at etablere et forceret program for fusion, for rumforskningssamarbejde og for samarbejde med Kina om den Nye Silkevej, og dermed udvikling af hele verden.

I USA blev præsident Trumps opfordring til en forceret Måne-Mars-mission, Artemis-projektet, præsenteret på et møde i ‘National Space Council’, der blev afholdt i Virginia den 20. august; det blev fremført, at det haster med nukleare fremdrivningssystemer, hvis man skal rejse til Mars uden den

fysiske overlaster der følger af stråling, og som ville være resultatet af den ni måneders rejse ved hjælp af kemisk fremdrift. (Faktisk vil alene en fusionsraket, der forkorter turen til et antal dage, åbne mulighed for regelmæssige rejser til Mars – hvilket er grunden til, at et forceret program for fusion skal lanceres samtidigt med Måne-Mars-programmet.) For både Artemis Projektet og fusionsenergiprojektets vedkommende, vil alene et uhindret internationalt samarbejde mellem de førende videnskabelige nationer i verden kunne opnå de nødvendige resultater. Det er netop denne form for internationalt samarbejde, der også kræves for at gennemføre transformationen af det globale finansielle system gennem et nyt Bretton Woods.

Mod denne håbefulde og optimistiske vision for fremtiden har de døende rester af Imperiet iværksat den mest massive kampagne for adfærdsmodifikation – dvs. hjernevask – i moderne historie. En uge med kulturel og videnskabeligt vanvid skal gennemføres internationalt fra den 20. til 27. september, centreret i FN's generalforsamling på Manhattan, hvor man kræver, at alle disse ideer om videnskabelig udvikling af den menneskelige race fuldstændigt skrottes – at enhver videnskabelig indsats i grænseområderne for menneskelig viden... om rummet, om at gentage solens vidunder gennem fusionskraft, om at fremme evnen af en ekspanderende menneskelig race til at medvirke i universets udvikling – alt dette sættes i stå for at "redde planeten" fra ikke-eksisterende antropomorfe (menneskeskabte, red.) klimaændringer. 'Den lille kylling' fra børnehavens rim, var ikke nær så sindssyg som denne massepsykose, der spredtes af misbrugte børn, stofmisbrugere, og onde hjerner, der ønsker at redde et døende økonomisk system på bekostning af den menneskelige race. Valget er klart – vær med i udviklingen af universet og frigørelsen af menneskelig kreativitet i de mange kommende generationer gennem videnskabelig fremgang og kulturel skønhed, eller se menneskeheden blive drevet ind i en ny mørk tidsalder og sandsynligvis termionuklear krig. Vi befinder os nu i det

øjeblik i historien, som Lyndon LaRouche oprettede denne organisation med henblik på.

Optimismen i LaRouches Fire Love og Trumps Måne-Mars mission

Den 19. august (EIRNS) – En af nationens dominerende nyhedskilder fandt anledning til at undersøge ligheden mellem de grønnes ideologi med “klima-nødsituationen”, der hævder, at mennesker ødelægger Jorden – og gerningsmændene bag masseskyderierne, der mener, at “nødsituationen” opfordrer til at dræbe mennesker. Washington Post bekræftede vores beskrivelse af disse mordere som “økofascister”; og bemærkede, at disse drastiske scenarier for klima-nødsituationen kan medføre, at nogle mennesker foretager “alvorlige handlinger.”

LaRouches politiske aktionsudvalg, (LPAC), har forklaret denne virkelighed i masseomdelte skrivelser for at redde landet fra de katastrofer, som en dyb kulturel pessimisme forårsager. Denne ideologi, der fremkalder kulturel pessimisme, især blandt unge, er ikke blot dødbringende, men forkert. Menneskeheden forbedrer tilstanden af sit omgivende fysiske miljø. Dette gøres ved at lave transformationer, fra videnskabelige gennembrud til nye teknologier med højere energitæthed og større produktivitet. Vi kan også give dette miljø en langt større udstrækning: vi kan tage ud i rummet, udforske og udvikle det. Disse forandringer kræver flere mennesker, og understøtter en større menneskelig befolkning.

På baggrund af sit livs arbejde for en kultur med videnskabelige gennembrud og missioner med store menneskelige

infrastrukturprojekter, udviklede den store økonom og statsmand Lyndon LaRouche hans fire kardinal-love fra 2014. De begynder med princippet om Glass-Steagall-bankregulering og den brug af Hamiltons metode til at skabe nationale kreditinstitutter for industri og infrastrukturudvikling. Men mere vigtigt specificerer LaRouches love brugen af denne kredit til at fremme de mest avancerede teknologier, der beforder de største spring i energi-gennemstrømnings-tætheder og arbejdskraftens produktive evner. Det indebærer et forceret lynprogram til udvikling af fusionsenergi og plasmateknologier, og et forceret program for rummets udforskning, i lighed med Apollo-projektet lanceret af præsident Kennedy.

Disse forcerede programmer, som LaRouche specificerede, skal ske i samarbejde med andre stormagter, især Kina, Indien og Rusland; og han opfordrede disse nationer til at gå i spidsen for oprettelsen af et ny Bretton Woods system for kredit-og valuta for at gennemføre dem.

Lige nu, kan disse store handlinger trække USA og Europa ud af 'kløerne' af endnu en "stor recession " og væk fra vejen mod endnu et kommende finansielt nedbrud. Med udgangspunkt i "Projekt Artemis " Måne- og Marsmissionen, som er annonceret af præsident Donald Trump, vil LaRouches tilgang skabe gennembrud, der omdanner grænserne for menneskelige aktiviteter og økonomisk produktivitet.

Der er ingen grund til at presse 'Federal Reserve Bank' og andre centralbanker til at trække os alle ned i det mørke skyggeland med negative rentesatser. Ved at skabe stigende menneskelig produktivitet sikrer LaRouches tilgang faktisk ny reel velstand og overskud af arbejdskraften!

Umiddelbart forude er en mur af ild sat op af britiske brandstiftere – vil I gå igennem den ?

Den 15. august (EIRNS) –I rapporten fra House of Lords, (det britiske overhus, red.) fra december 2018, "Britisk udenrigspolitik i en skiftende verdensorden", udpegede det britiske imperium fire nationer: Kina, Rusland, Indien og USA som mål for intervention og 'disruption'. Amerikanerne er for deres vedkommende bekendt med denne 'disruption': det årelange russiagate-fupnummer, i første omgang rettet mod præsidentkandidat Trump, og sidenhen mod præsident Donald Trump. Det er nu gamle nyheder – MI6s Christopher Steele, der forfattede det uredelige dossier mod Trump, en sværm af udenlandske informanter og provokatører, fuldspektret ulovlig overvågning, lækager og informationskrig – dette var alt sammen, som James Comey sagde, operationer udført af den 'britiske crown' i forbindelse med Obamas Det Hvide Hus.

Idet de fortsætter med deres kriminelle indblanding i den amerikanske valgproces, udelukker det britiske aristokrati i rapporten fra House of Lords muligheden af, at Donald Trump kan modtage valg til en anden periode som præsident. I afsnit 37-39 hedder det i rapporten: "Den amerikanske administration har truffet en række højt profilerede unilaterale udenrigspolitiske beslutninger, der er i strid med Det Forenede Kongeriges interesser. Især amerikansk tilbagetrækning fra Parisaftalen om klimaændringer ... de besværligheder, som briterne og deres allierede har været ude for i forbindelse med forsøg på at påvirke USA, demonstrerer

udfordringen ved at arbejde med administrationen Skulle præsident Trump vinde en anden periode, eller en lignende administration efterfølge ham, vil skaden på relationerne mellem UK-USA være længere "Det betyder, at Det imperialistiske Storbritannien planlægger at gribe ind igen for at besejre Donald Trump, og de intervenserer allerede nu igen. Selvom man måske konkluderer, at de bavlende fjolser der omfatter de demokratiske kandidater, aldrig vil være i stand til det, ligger faren i det, man ikke ser i øjeblikket.

'The Lords' finansielle system, der består af City of London og Wall Street, er endnu en gang ved at kollapse. Efter sammenbruddet i 2008, der frembragte økonomisk blodbad i hele verden, rekonstruerede bankfolkene simpelthen den samme økonomiske boble, denne gang næsten dobbelt så stor som den foregående. For at bevare deres magt har City of London opfundet en gigantisk fidus – Green Finance Institute (Det Grønne Finansieringsinstitut). Deres hensigt er at afindustrialisere hele Europa, især Tyskland, udplyndre indtægterne fra titusinder af virksomheder og endda personlige konti under dække af at 'redde' planeten. Yderligere midler vil finansiere en ny international økofascistisk bevægelse, hvor befolkningerne, under truslen om magtanvendelse, accepterer dødbringende nedskæringer og folkedrab imod sig selv for at bringe folketallet ned på niveauer, som fuldstændigt afindustrialiserede nationer er i stand til at oppebære. Under overskriften 'Extinction Rebellion', en organisation drevet af unge mennesker, planlægger de at udslette 6 milliarder mennesker.

Den nu afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche sagde, at der er fire lande med tilstrækkeligt økonomisk potentiale, som, hvis de gik sammen, ikke alene kunne overleve sammenbruddet af det britiske imperialistiske økonomiske system, men også komme ud af sammenbruddet med et højere niveau af produktivitet og kultur. Disse nationer er Rusland, Kina, Indien og USA. LaRouche foreslog, at disse fire lande

samarbejder fælles udvikling af avancerede teknologier, grundvidenskab, rumforskning og udvikling af infrastruktur i stor skala. Han foreslog, at disse fire lande samtidig skulle samarbejde om et Nyt Bretton Woods system, ved at fikse valutakurser og give mulighed for udstedelse af massive mængder af kredit med lav rente til støtte for en verden af suveræne nationalstater, der handler indbyrdes til gensidig fordel, og samarbejde om hastig fysisk udvikling af underudviklede nationalstater. Dette forslag ville fjerne den britisk-sponsorerede spekulative kasinoøkonomi, der har hærget verden. Den udvidede produktivitet, der følger af dette forslag, understøtter ikke kun verdens befolkning på et højere niveau, det ville fordre, at der bor mange, mange, flere mennesker i Verden. Ikke overraskende er LaRouches fire magter – De Forenede Stater, Rusland, Kina og Indien – nøjagtigt de lande, der nu er mål for krig og undergravende virksomhed fra det britiske imperium:

- Der forekommer nu demonstrationer mod Vladimir Putin i Rusland orkestreret af en NGO-baseret fredsbevægelse. Disse NGO'er (Non Governmental Organisations, red.) er 'frontorganisationer' for de samme anglo-amerikanske efterretningsvirksomheder og finansfolk, såsom George Soros, der promoverer det falske 'russiagate'-fupnummer, der sigter mod at ødelægge præsident Trump, og som har splittet vores land med krigshysteri imod Rusland, og imod denne præsidents opfordring til fred.

- Kina bliver undergravet gennem den tidligere britiske kronkoloni i Hong Kong. Voldelige "demokrati"-demonstrationer sigter mod at kræve, at den kinesiske regering reagerer militært og fanger præsident Trump i en umulig position, hvor han, håber de, bliver tvunget til at opgive enhver form for samarbejde med sin ven Xi Jinping, især som valget i 2020 nærmer sig, og demokrater og republikanere fra etablissementet angriber præsidenten med påstande om, at han ikke er barsk nok. Enhver, der ikke er vildledt, ved, at finansfolk i London

og Wall Street og de korrupte politikere, som de aktiverede, er de samme banditter, der stjal den amerikanske økonomi og flyttede den til Kina og andre lavtløns-destinationer. Præsidenten siger selv, at han ikke bebrejder Kina, og i stedet peger på de globalistiske institutioner som Verdenshandelsorganisationen, som vores elitære forrædere har bragt os ind i. Hvis Kina har stjålet noget som helst fra USA, er det ideen om målrettet kredit til at støtte grundlæggende videnskab, produktiv og moderne industri og transport og opbygning af store infrastruktur-projekter – noget, som vi plejede at gøre før vi blev overtalt til at blive et "forbruger" -samfund.

- Briterne puster også til ilden i den gamle Kashmir-konflikt mellem Indien og Pakistan, en konflikt, der er forankret i den racemæssige og religiøse opdeling, som de oprindeligt selv skabte under kolonialismen.

- I USA er vi gået ind i "fase to" af kuppet mod præsidentskabet, hvilket involverer den ofte gentagne sætning, der regelmæssigt høres i de falske nyheder, især MSNBC og CNN, at enhver, der stemte for Donald Trump eller støtter Donald Trump er en 'hvid supremacist'. Disse påstande sigter imod at fremprovokere eller retfærdiggøre voldshandlinger.

Dem der mener, at det britiske imperium ophørte med at eksistere efter 2. verdenskrig, er uvidende om, at City of London for indeværende kontrollerer verdens pengestrømme. Det meste af det, der tidligere var Wall Street, huserer nu indenfor den ene kvadratkilometer i London, der kaldes 'City of London Corporation'. Britiske tænketanke og efterretningsbureauer kontrollerer 'ideologifabrikker' og 'propaganda-fronter', som indoktrinerer og underkuer befolkningerne og, ligesom med de gamle romere, trakterer med følelsesmæssige shows og underholdning. Deres opgave er, for enhver pris at opretholde Citys økonomiske magt . Det er denne kombinerede magt, der ofte – fejlagtigt – refereres til som 'the Deep State'.

Det britiske 'Commonwealth, under Dronningens suveræne myndighed, udgør over 31% af verdens befolkning, og hvert tredje land i verden. Det kontrollerer international organiseret kriminalitet, narkotikahandel og fostrer og fremmer islamisk terrorisme som en paramilitær styrke til hybrid krigsførelse og regimeskifte-operationer. Det har infiltreret de udenrigspolitiske institutioner i De Forenede Stater dybt, og vores førende universiteter siden slutningen af 2. verdenskrig, hvilket har resulteret i, at ideer med britisk oprindelse, såsom det postindustrielle samfund og menneskeskabte klimaændringer, er blevet enerådende i vores samfund, har ødelagt vores engagement i videnskab, og hærger det rationelle potentiale hos de unge sind.

Navnet Lyndon LaRouche har igennem fire årtier været synonymt med ideen om at "knuse det britiske imperium" Det britiske imperium forstår LaRouches plan for dets ødelæggelse og for fremkomsten af en kreativ menneskehed i dets kølvand, ligesom det forstod og hårdt bekæmpede den samme hensigt fra Franklin Roosevelts side. De forstår også, at præsident Trump truer deres flanker med sin støtte for nationalstaten, hans bestræbelser på at skabe produktive job inden for produktion og infrastruktur, hans bestræbelser på at afslutte deres krige, og hans annoncering af det bemandede ruminitiativ – planen om at vende tilbage til månen i 2024, for derefter at fortsætte til Mars. De forstår, at et økonomisk mobiliseret og videnskabeligt avanceret USA – en situation, der er muliggjort af præsidentens forpligtelse til at vende tilbage til Månen og kolonisere Mars – kan føre til de nødvendige aftaler blandt de fire magter, – aftaler, der gør en ende på det britiske imperium en gang for alle.

Det faktum, at dette præsidentskab modstod deres oprindelige fuldskala og hensynsløse angreb, har nu efterladt dem på et meget udsat og meget svagt sted, en svaghed, som de ikke har oplevet siden slutningen af 2. verdenskrig. De er sårede, men alligevel fast besluttede og opsat på at nedlægge alt og alle, der kommer i vejen for dem.

En præsident, der ved, at han kan stole på en rationel og progressiv befolkning, og uden at gå ind på Washingtons ondsksfulde spil, kan frembringe denne store historiske ændring, en ændring, der nødvendiggøres af de kriseforhold, der er i færd med at opstå.

Indenrigspolitisk har vi brug for LaRouches fire love for økonomisk genopretning: Glass-Steagall bankadskillelse og en national bank eller lignende plan for at skabe kredit, udelukkende rettet imod fysisk produktive formål – enorme moderne infrastrukturprojekter, bygning og genopbygning af byer, grundlæggende videnskab og forskning og udvikling. Vi har brug for finansiering til lynprogrammerne – menneskelig udforskning af rummet, som præsidenten allerede har skitseret sammen med et lynprogram for fusionskraft. Disse fire love vil føre vores økonomi fremad og skabe reelle produktive job. Det store eventyr i rummet vil tænde for vore unge menneskers fantasi og sind. Internationalt bør de fire magter begynde at konferere om at etablere et nyt Bretton Woods system, og om fælles planer for både at udforske rummet og fuldt ud udvikle vores egen jordklode. I denne forandrede verden, er der ingen, der længere vil lytte til de forhenværende magtfulde. Denne store forandring vil derudover være den absolutte retfærdighed for denne præsident, imod fjenden, der forsøgte at ødelægge ham. Vil I hjælpe os med at skabe et fællesskab af borgere, der bakker voldsomt op om denne politik, så vi bliver i stand til at frembringe denne store og vidunderlige forandring?

Frontalt angreb på vores

Levestandard: Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche, skrevet til det tyske avis Neue Solidarität, # 33, dateret 15. august, 2019.

Den 10. august – Nyheden er ude: I henhold til den seneste IPCC-rapport er Jordens tilstand katastrofal, men vi har stadig en chance. Alt hvad vi skal gøre, er at lytte til den 16-årige klima-hovedfigur Greta Thunberg fra Sverige, 'Extinction Rebellion' og Dennis Meadows. Vi skal ikke alene skamme os over at flyve, men også over at spise kød – eller mad generelt – at køre biler, rejse, opvarme vores hjem, og – for at komme helt til bunds i det – over, at vi eksisterer i det hele taget. fordi det var bedre for klimaet, hvis vi ikke gjorde! Og så selvfølgelig, hvis du endnu ikke skulle have bemærket det: sne er sort!

Enhver der mener, at det transatlantiske etablissement og dets videnskab og medie-PR-lobbyister er blevet vanvittige har en pointe. Men der er en mening med galskaben: De apokalyptiske teser fra det såkaldte 'Intergovernmental Panel on Climate Change' (IPCC) om påstået ondartet cyklus af 'ikke-bæredygtigt' landbrug, global opvarmning og ekstremt vejr er beregnet på at indoktrinere befolkningen til frivilligt at opgive forbrug, acceptere højere skatter for at subsidiere pengestrømme ind i grønne investeringer, at acceptere diktatoriske regeringsformer og – hvilket, der nu siges rent ud – at acceptere en massiv reduktion af verdens befolkning.

IPCC-rapporten er faktisk gammel udgæret vin på nye flasker, og argumentet er i sidste ende baseret på en – såvel forenklet

som falsk- teori af Thomas Malthus. En teori, der hævder, at menneskeheden multipliceres med en geometrisk rate, mens ressourcerne og fødevareproduktion kun multipliceres med en lavere aritmetisk hastighed. En af de førende neo-malthusianere, Al Gore, tilføjede lidt sødemiddel til denne vin, idet han indrømmede, at Malthus naturligvis ikke kunne have forudset, at menneskeheden ville gøre forbedringer inden for landbrugsteknologi og derfor kunne øge mængden af mad, der kan produceres på Jorden, enormt. Men – og nu fremkommer eddiken i vinen – for at undslippe dette 'malthusianske dilemma', indgik mennesket, ligesom Dr. Faust, en pagt med djævelen, og forpligtede sig til videnskabelige revolutioner.

Så vore dages neo-malthusianere, inklusiv IPCC, arbejder ud fra nøjagtigt denne idé. Resultaterne af moderne landbrug, som har muliggjort, at i det mindste en betydelig del af menneskeheden har fået en forbedret, proteinrig diæt, bliver bagvasket: kødforbrug, såvel som resultater af videnskabelige fremskridt, får skylden for klimaændringer, og verden kan kun reddes, hvis vi opgiver kørsel, flyvning, opvarmning og airconditionering. Og verdens befolkningstal bør ikke længere stige, men skal indskrænkes. Så tilbagevenden til befolkningstal og levestandarder som i de førindustrielle tider: hestevogne til de rige, cykler eller gang til fods for de andre, og sunde kartofler og hirsegrød, der denne gang bliver udråbt som en vegansk diæt.

Et nærmere kig på finansieringen af Greta Thunberg, 'Extinction Rebellion' ("XR") og 'FridaysForFuture' afslører, at [klima-]bevægelsen finansieres af de rigeste mennesker på Jorden. Blandt grundlæggerne og i periferien af 'Climate Emergency Fund,' CEF findes Rory Kennedy, datter af Robert Kennedy og Aileen Getty, datter af afdøde John Paul Getty, sammen med "filantropen" Trevor Neilson, hvis karriere har omfattet forskellige former for samarbejde med Bill Gates, Warren Buffett, George Soros og Ted Turner. Ifølge Guardian, har CEF allerede overført EU 500.000 til XR, som snart vil

blive efterfulgt af "ti gange så mange" penge. Breitbart offentliggjorde også interne dokumenter fra XR, der afslørede yderligere fem- og sekscifrede donationer fra Soros, den europæiske 'Climate Foundation', 'Tides Foundation' og Greenpeace 'Furka Holdings AG', blandt andre.

Sådanne beløb er selvfølgelig 'peanuts' for medlemmer af 'jetsettet', der sædvanligvis rejser med privatfly, helikoptere og mega-yachter. Åh jo, og Greta har netop indledt en af disse nautiske ture til Amerika – "for at spare flybrændstof." Og XR's Aktions-håndbog, dette er ikke en øvelse, blev af Penguin Publishers generøst frigivet til publikation måneder før den oprindelige udgivelsesdato.

I det mindste gør disse finansieringskilder det klart, at dette er et "falskt" oprør. Det er ikke en græsrodsbevægelse, men Greta-hype og XR er resultatet af en velorganiseret propagandakampagne, der bruger moderne argumentation til at skabe et politisk klima, hvor etablering af et fascistisk diktatur accepteres som uundgåeligt.

En af forfatterne til den computermodel-baserede undersøgelse {Limits to Growth} (Grænser for Vækst) fra 1972, Dennis Meadows, afslørede for nyligt overraskende nok dette i en artikel i den franske avis Libération. Han skriver, at klimaændringer og udtømming af fossile energiresourcer ødelægger grundlaget for den nuværende model for det industrielle samfund, og at flygtningestrømme og hungersnød vil øge kaos, og at en ting, der kan læres af historien er: at hvis folk har valget mellem 'lov og orden' og frihed, vil de altid vælge 'orden'. Vore personlige friheder er allerede begrænsede, og denne tendens vil fortsætte. Og alt imens dette ikke vil løse de problemer, der skabte kaos, vil den politiske magt og den økonomiske formue for dem, der støtter autoritarisme mangedobles på kort sigt.

Et kig på historien afslører en anden dimension af den indeværende propagandakampagne. Dette er ikke første gang, at

det finansielle oligarki har reageret på en systemisk økonomisk og monetær krise ved at støtte fascistiske bevægelser og etablere autoritære diktatoriske regimer. Den internationale finansiering af nazisterne blev foretaget af daværende guvernør for Bank of England Montagu Norman og Brown Brothers Harriman – Harriman-klanens bank – der også støttede den eugeniske bevægelse i USA. Det er en veldokumenteret kendsgerning ("Eugenik er en ideologi, der anser det som et politisk anliggende at kontrollere fordelingen af arvemateriale i menneskelige befolkninger). (Eugenik kaldes også arvehygiejne eller racehygiejne" – red. ref. Wikipedia)

Historien gentager sig selv, men aldrig på samme måde. Hvad der dengang var eugenikkens racisme, er i dag den inhumane doktrin om påstået overbefolkning, som af ideologer som Julian Huxley i 1946 blev omformuleret til at være en afstikker af eugenikken. Fordi denne betegnelse blev miskrediteret af nazisterne, vil en "radikal eugenisk politik i mange år være politisk og psykologisk umulig." I dag er det angiveligt denne overbefolkning, der ødelægger vores Lebensraum ("livsrum", et udtryk, der blev brugt af nazistiske geopolitikere) – Jorden.

På daværende tidspunkt var denne ideologi grobund for fascistiske chok-tropper, der så deres voldshandlinger retfærdiggjort ved en formodet trussel fra enten "kommunister" eller "ikke-ariske" mennesker.

Og hvis nutidens planet, som påstået, virkelig kun har 18 måneder tilbage, hvorfor skulle en ung mand på 17 eller 19 år så ikke gøre alt for at bekæmpe den tilsyneladende årsag – det industrielle samfund – med brug af alle tilgængelige midler?

De samme medier, der rapporterer om hvert eneste pip fra Greta som om det var Einsteins opdagelse af den generelle relativitetsteori, er tavse om en passage i teksten til manifestet fra den mistænkte morder fra El Paso, hvor 22 mennesker for nyligt blev dræbt og 26 såret. Det afspejler i det mindste ikke præsident Donald Trumps politik, men i høj

grad hans modstanderes politik. Den pågældende passage siger: "Den amerikanske livsstil giver vores borgere en utrolig livskvalitet. Imidlertid ødelægger vores livsstil miljøet i vores land. Decimeringen af miljøet er skabelsen af en massiv byrde for kommende generationer. De store selskaber fører an i ødelæggelsen af vores miljø ved skamløst overforbrug af ressourcer. ... Jeg vil bare sige, at jeg elsker folk i dette land, men de fleste af jer er bare for forbandet stædige til at ændre livsstil. Så det næste logiske trin er at mindske antallet af mennesker i Amerika, der forbruger ressourcer. Hvis vi kan slippe af med tilstrækkeligt mange mennesker, så kan vores livsstil blive mere bæredygtig."

Den største fejltagelse i dette menneskesyn, fra Malthus og alle neo-malthusianerne til stakkels Greta, er, at det er baseret på det oligarkiske billede af mennesket, der betragter menneskemasserne som parasitter, forurenere og endda et slags dyr – og på baggrund af dette synspunkt synes man, at decimeringen af dem selvfølgelig vil være en god ting.

Men dette er ikke, hvad folk er. Mennesket adskiller sig fra alle andre skabninger derved, at det gennem dets indfødte kreativitet kontinuerligt opdager nye principper for det fysiske univers og ved hjælp af videnskabelige og teknologiske fremskridt, er i stand til helt at omdefinere de ressourcer, som menneskeheden har brug for til at overleve. Rumfartslande som Kina, Rusland, Indien, U.S.A. og i dette tilfælde endda Europa med Den Europæiske Rumorganisation (ESA) demonstrerer, at menneskeheden er ved at skabe en helt ny økonomisk platform, i den forstand, som Lyndon LaRouche har defineret det. Ideen om en "Månelandsby", en permanent industrialisering af Månen, som udgangspunkt for et fremtidigt Mars-projekt og interstellær rumfart, omdefinierer alt hvad mennesker tidligere har haft af forestillinger om "ressourcer" på Jorden.

Den eksistentielle fare for menneskeheden i dag ligger ikke i en nært forestående klimakatastrofe, men snarere, blandt flere andre ting, i en forkert reaktion på cykliske klimaændringer.

Men frem for alt består den i den måde, hvorpå det neoliberale oligarki, i samme tradition som i 1930'erne, reagerer på den nye globale finans- og monetære krise: Ved at støtte fascistiske bevægelser og forsøge at etablere et diktatur – selvom det denne gang er et øko-diktatur.

Det samme britisk-dominerede oligarki, der, ligesom de gjorde dengang, tyr til geopolitik, destabilisering af påståede modstandere, såsom det nuværende forsøg på at svække Kina og Rusland gennem "farverevolutioner" og om muligt at gennemføre regimeskifte der. At [det tyske parti] De Grønne er lydige instrumenter for denne geopolitik er blevet demonstreret tilstrækkeligt af den tyske Grønne leder Joschka Fischers støtte til NATO-krigen mod Jugoslavien i 1999, såvel som ved de Grønnes støtte til en indsættelse af de tyske væbnede styrker i den Persiske Golf.

Hvis vi har lært noget fra historien, er det ikke at lade disse begivenheder sejle deres egen sø, hvis vi vil forhindre en eskalering til en tredje verdenskrig. Vi har et presserende behov for en tilbagevenden til det kristent -humanistiske billede af mennesket, der betragter mennesket som et væsen med uendelige udviklingsmuligheder intellektuelt og moralsk ! Selv om dette er en mindretalsopfattelse, som ifølge den kinesiske kunstner/aktivist Ai Weiwei ikke nyder respekt i Tyskland, er det stadigvæk i overensstemmelse med menneskehedens realitet i universet.

– zepp-larouche@eir.de

Den

Grønne

Nazi

Internationale, og andet trin af kuppet

Den 8. august (EIRNS) – Husker man Bob Mueller? Har man hørt tale om ham for nylig? Efter at Muellers undersøgelse mislykkedes på spektakulær vis, er fase to af kupforsøget imod præsidenten begyndt. LaRouchePAC-analytikeren Barbara Boyd vil i aften begynde at blottlægge rødderne i det britiske efterretningsvæsen af denne nye fase; det finder sted i LaRouchePACs 'Fireside Chat' livetransmitterede konferencesamtale, som er tilgængelig på LaRouchePACs webside; det er i forlængelse af hendes tidligere succes for fase 1, med hendes rapport, "Robert Mueller er en amoralsk juridisk snigmorder: Han vil gøre sit job, hvis du tillader det" udgivet i september 2017. (Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him).

I forhåndsvisningen af hendes præsentation i dag siges det: "Næsten i samme øjeblik som " Rusland, Rusland, Rusland !!! "- angrebet på det amerikanske præsidentskab kollapsede med Robert Muellers mentalt afstumpede afgivelse af vidneudsagn for Kongressen, blev en ny 'fortælling', en ny fase af kuppet, sat i sving, komplet med faktisk voldelig koreografi og drab på uskyldige. Dette angreb stammer fra de samme Britiske imperialistiske kræfter og psykologiske krigere, der opfandt myten om Russiagate. Det er ikke kun et angreb på Trump, designet til at sikre hans nederlag i 2020. Det er et angreb på hele nationens evne til at ræsonnere og vurdere virkeligheden i takt med at verdensøkonomien balancerer på kanten af endnu et sammenbrud. Mest af alt er det rettet mod vores ungdom – dem, der historisk set har afstedkommet store og historiske ændringer på afgørende vendepunkter i historien, såsom den krise, vi står overfor nu. Præsident Trump udtalte korrekt i denne uge, at det er presserende med en kulturændring, og han prøver helt klart at finde ud af,

hvordan det kan gøres.”

Mrs. Boyd vil gøre det klart, at den ideologi, som masseskytterne er blevet forsynet med, er en variant af grøn fascisme. Selv om kommentarer og fremstilling af tingene måtte få dig til at tro noget andet, er virkeligheden, at den syntetiske trosstruktur, der er knyttet til den mistænkte i El Paso-skyderiet og andre, er tæt sammenvævet med den stadig mere diktatoriske og voldelige internationale ”grønne” bevægelse, angiveligt imod menneskeskabt ”global opvarmning”, hvilket Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller-instituttet, har advaret kraftigt om i de seneste uger.

Den 16-årige ledende hovedfigur for den grønne bevægelse, Sveriges Greta Thunberg, er tydeligvis ikke klar over, at hendes kampagne finansieres af Warren Buffett, Gettys og andre af Verdens rigeste mennesker. At det rent faktisk ledes af finansoligarkerne i City of London og dets banker. Ligesom i 1920’erne og 1930’erne er deres økonomiske system i øjeblikket truet. Nu, som dengang, forsøger de at udvide den diktatoriske kontrol over alle verdens investeringsstrømme, denne gang under banneret med ”grøn”, ”bæredygtig” investering. Nu, som dengang, stiller de sig på linje for at støtte en international fascistisk bevægelse. Det er en anden bevægelse denne gang, men ikke så væsensforskellig – husk, at de originale nazister også var ”grønne.”

Nu, som dengang, udgør Rusland, Kina og USA potentielle forhindringer. Præsident Vladimir Putin forkastede for nyligt åbenlyst denne form for ”miljøisme”. Kina bygger både kulkraft og atomkraftværker, både indenlandske og i energi-hungrende udviklingslande i Afrika og andre steder. Præsident Trump har taget USA ud af Paris klimaaf-talen.

Forhåndsvisningen til aftenens LaRouchePAC-præsentation af Boyd afsluttes således: ”Som sædvanlig har Lyndon LaRouche givet os en løsning – Månen-Mars-missionen, som præsident Trump har godkendt, og som vores folk nu må gøre til det

centrale spørgsmål i den kommende præsidentkampagne. Identitetspolitik, biologisk determinisme, ideologier med nul befolkningstilvækst og grønne ideologier er imperialismens historiske værktøjer, som LaRouche understregede, da han grundlagde denne politiske bevægelse. Derimod vil den menneskelige kapacitet for kreativ tænkning komme i spil, hvis den kollektive bevidsthed og fantasi bliver involveret i lynprogrammet for at rejse til Månen og Mars, menneskets faktiske naturlige sindstilstand.

"Lovmæssigt vil menneskesind, der engageres således, med glæden ved at opdage og barndommens nysgerrighed, ikke tolerere den irrationelle, pessimistiske og kyniske tale, der for indeværende angiver at være vores offentlige diskurs. Dette kan være gnisten til den nødvendige kulturelle ændring. Deltag sammen med os i aftenens diskussion, når vi skaber en kampagne for at få dette til at ske.

Briterne presser på for at genvinde det strategiske initiativ med skabelse af spændinger på verdensplan

Den 7. august (EIRNS) –Lige siden G20-topmødet i Osaka i slutningen af juni, hvor præsident Donald Trump brød ud af den britiske inddæmning og mødtes med hans kinesiske og russiske kolleger, efterfulgt af nedsmeltningen af Mueller og Trumps fornyede fokus på Artemis Måne-Mars missionen med sin tale den 4. juli, og bølgen af optimisme, der fejede henover landet – og verden – omkring den 20. juli på 50-årsdagen for den

bemandede månelanding, har det bankerotte Britiske Imperium forsøgt at genvinde det strategiske initiativ, før de bliver udslettet. Til dette formål eskalerer de deres mangeårige strategi med spændingspolitik for destabilisering, attentat og krige med henblik på at presse deres 'nedgearede' paradigme igennem, tilbage til middelalderen- og værre endnu – med en pessimistisk, dyrisk befolkning på højst en milliard mennesker tilbage.

Denne strategi for spændinger er i højt gear på alle fronter: Hong Kong, Iran, de økonomiske forbindelser mellem U.S.A -Kina , Venezuela, Nordkorea, USA-Rusland – og eftertrykkeligt i Kashmir. Den indiske beslutning om ensidigt at fjerne den særlige status i de omtvistede Kashmir- og Jammu-regioner for to dage siden, har åbnet en Pandoras æske med konflikter i regionen, hvor Pakistan meddeler, at det bryder de diplomatiske og alle handelsmæssige forbindelser med Indien, mens premierminister Imran Khan talte på et fælles møde i parlamentet og advarede: "Dette kan blive til en krig, som ingen vil vinde, og konsekvenserne vil være globale." Den kinesiske regering protesterede også over Indiens udmelding og påpegede, at det påvirker landets nationale suverænitet (Kina har krav på en del af grænseområdet). Uanset hvilken byzantinsk lokal og regional politik der måtte være, bærer hele denne situation præg af, at være et planlagt britisk træk.

Selvom hele planeten er i spil, har briterne særligt rettet skytset mod Rusland, Kina, Indien og USA – de samme fire magter, som Lyndon LaRouche for mange år siden identificerede som nøglen til at lede en koalition af nationer, med henblik på at sætte det transatlantiske finansielle system under konkursbehandling, og erstatte det med et nyt paradigme baseret på videnskabeligt drevet økonomisk vækst og en tilsvarende videnskabelig klassisk kulturel renæssance.

Indvirkningen af massedrabene og det politiske vanvid, der nu hærger i USA, er en del af denne globale proces – det er ikke

et amerikansk skabt nationalt fænomen. Niveauet af fremkaldt vanvid er forbløffende: Tidligere præsident Barack Obama sammenligner præsident Trumps "sprog" med det, der skabte slaveriet, nazi-holocaust og etnisk udrensning på Balkan – og medierne dækker det, som om det skulle være en rationel ting at ytre. Republikaneren Cory Booker opfordrer til at annullere alle Trumps forsamlinger og siger i realiteten, at hverken Trump eller hans tilhængere bør have ytrings- eller forsamlingsfrihed, som ellers garanteret af den amerikanske forfatning – og ingen modsiger ham for at opildne til at bryde forfatningen.

Amerikanerne skal rejse sig og nægte at deltage i denne massemanipulation og fokusere på de virkelige spørgsmål, som det Britiske Imperium frygter: Internationalt samarbejde om en Måne-Mars mission for menneskeheden, som blev udarbejdet af Lyndon LaRouche for årtier siden, og en klassisk kulturel renæssance for at genskabe menneskehedens naturlige tilstand af optimisme og glæde.

Missionen til Månen- Mars er passende med henblik på at opløfte Amerikas kultur

Den 6. august (EIRNS) –Et nyt prospekt for Månen-Mars missionen, der er organiseret omkring de seks punkter i LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen "Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen" og forfattet af Ben Deniston til LaRouchePAC, bringes i den 9. august udgaven af Executive Intelligence Review, der udkommer i morgen. Artiklen beskriver hvordan præsidentens og NASA's "Project Artemis" kunne blive

en ekstraordinær videnskabs- og teknologi-‘driver’, som et lynprogram i stil med Apollo-programmet, med det formål at gøre Månen til ‘værksted’ og udgangspunkt for rumrejser i solsystemet. Prospektet specificerer forpligtelsen til at gennemføre denne indsats i samarbejde med – som minimum – de kinesiske, russiske og indiske rumprogrammer såvel som de japanske og europæiske.

Den første sektion uddyber LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen: Vi forpligter os selv og vores nation til at sende en raket i kredsløb om Månen til næste år; at konstruere en rumstation i kredsløb om Månen inden for to år derefter; at sende fire astronauter i kredsløb om Månen i 2023 – mennesker, der undslipper jordens tyngdekraft for første gang siden Apollo – og forpligter vores nation til at lande astronauter på Månen i 2024.

Vi forpligter os endvidere til – fire år efter dette- at have en menneskelig bosættelse på Månen, hvilket betyder, at folk i denne bosættelse vil befinde sig i solsystemet, med potentialet til – efter nogle års udvikling af bosættelsen – at rejse derfra og til Mars.

Prospektet fremhæver de to visionærer, som forudså denne undvigelse fra Jordens begrænsninger til Månen og dennes udvikling til udgangspunkt for rumrejser i solsystemet – raketdesigner Krafft Ehrlicke og økonom og statsmand Lyndon LaRouche. I midten af 1980’erne udviklede de fuldt ud en sådan menneskelig fremtid. ”Bosættelse og industriel udvikling af Månen” er deres idé. At skabe den økonomiske kredit for denne videnskabelige internationale mission er også LaRouches idé, og dokumentet indeholder dette under punkt 5 i andragendet.

Præsident Donald Trump sagde i sine bemærkninger den 5. august, angående Amerikas sørgelige masseskyderier, ”Kulturelle forandringer er svære, men hver af os kan vælge at opbygge en kultur, der fejrer værdien og værdigheden af menneskeligt liv.”

Denne Månen-Mars-mission, kan, hvis den udføres på den måde, som LaRouche og Ehrlicke beskrev for mere end 40 år siden, være svaret på præsidentens opfordring. Der blev set tegn til forandring i begejstringen over 11-års jubilæet for Apollo for to uger siden, da millioner af amerikanere ved tusindvis af festlige forsamlinger reflekterede over himlen. Det menneske, der rent faktisk opnår at rejse, bo, og arbejde i rummet, har ingen grænser for sit potentiale. Enhver ung person kan vælge at støtte, hvad præsident Kennedy kaldte "den uforsøgte mission" – værdien og værdigheden af en menneskelig art, der kan lære at leve under forhold, der står helt i modsætning til dem, under hvilke vi udviklede os, men som stadig viser vores skabers intelligens.

Briterne lancerer globale destabiliseringsoperationer – modtrækket er videnskabeligt samarbejde i rummet

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. august 2019

Med protester i Hong Kong og Moskva; med skyderier i El Paso, Texas og Dayton, Ohio; fra de truede amerikansk-kinesiske handelsforhandlinger til afslutningen af INF-traktaten om

atomvåbenkontrol – de London-centrerede kræfter, der oplever et sammenbrud af deres system, har lanceret en række destabiliseringer, der er designet til at fremkalde en overvældende pessimisme for menneskehedens fremtid.

Selv om det kaos, som de slipper løs er farligt, skal det ses fra et strategisk perspektiv. Deres mål er at sprede en kultur af død og vold, mens finansielle svindelnumre i forbindelse med CO2-begrænsning er beregnet til at skabe en pengestrøm, som skal tjene til – i det mindste midlertidigt – at redde deres bankerotte system.

Ved gennemgangen af denne meget komplicerede globale krise, sagde Helga Zepp LaRouche, at selv om der ikke findes nogle enkle forklaringer, kan vi identificere promoveringen af kulturel pessimisme som et afgørende problem; et problem, der afspejles i de anti-videnskabelige løgne om "menneskeskabte klimaforandringer", geopolitik og neoliberal økonomi. Det bedste modtræk, understregede hun, er, at alle rumfarende nationer skal samarbejde om den positive ekspansion af menneskeheden i rummet, og dermed bevise, at jorden ikke er et lukket system. På denne måde kan vi gå fra konfrontation til samarbejde og demonstrere, som hendes mand Lyndon LaRouche altid insisterede på, at den unikke menneskelige kvalitet med forsætlig kreativitet tilbyder en løsning på alle disse kriser.

Pessimisme er det Britiske Imperiums mest dødbringende

masseødelæggesvåben

Den 4. august (EIRNS) – Hen over weekenden optrappedes Det britiske imperiums klassiske 'spændingsstrategi' (strategy of tension) og irregulær krigsførelse i Hong Kong, i Moskva og i USA med to nye masseskyderier – et lørdag i et shopping center i El Paso- (20 dræbte og 26 sårede) og et andet tidlig søndag formiddag uden for en bar i Dayton (9 dræbte og snesevis sårede). I Dayton blev den mistænkte, der bar beskyttelsesudstyr, skudt af politiet; i hændelsen i El Paso blev gerningsmanden arresteret, og der er – ifølge rapporter i medierne – tale om en hvid nationalist, der sagde, at han ville dræbe så mange mexicanere som muligt.

Helt forudsigeligt forsøgte nogle fra den demokratiske hyæneflokk (Beto O'Rourke, Amy Klobuchar og andre) at lægge skylden på præsident Donald Trump for grusomheden i El Paso og fordømte ham for – hvad de påstod – at "skabe et miljø med had", som tilskynder til sådanne forbrydelser. Generelt set skabes det politiske miljø helt bestemt internationalt for at slippe øko-terrorisme løs i i stor skala ifølge den britiske drejebog – og alt dette i sammenhæng med en truende international økonomisk sammenbrud og en britisk indsats for at forværre spændingerne mellem USA og Kina og USA og Rusland, med henblik på for at vende de fremskridt, der er opnået ved præsident Trumps bilaterale møder med Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin på G20-topmødet i Osaka.

Men weekendens masseskyderier peger på et endnu mere dødbringende våben, som briterne bevidst og systematisk har sluppet løs, rettet imod udsigten til et nyt paradigme med udvikling, fred og klassisk kultur: et kultiveret våben af kulturel og personlig pessimisme.

Slagtingerne i El Paso og Dayton bringer totalen af sådanne masseskyderier i USA til 250 for i år – mere end en hændelse om dagen i løbet af de 215 dage af 2019, der er gået

foreløbig! Indtil videre i år er over 530 mennesker døde i masseskyderier (defineret som fire eller flere mennesker, der er skudt eller dræbt, gerningsmændene selv ikke inkluderet), og over 2.050 sårede.

Og dog er dette kun et enkelt af de forfærdelige hoveder på hydraen (mangehovedet slange, red.), der nu truer selve eksistensen af USA., Europa og andre dele af planeten. "Vi lever virkelig i en mørk tidsalder," kommenterede Helga Zepp-LaRouche søndag og reflekterede over den nylige udvikling. "Vi er midt i et fuldstændigt sammenbrud af samfundet med selvmords-kulter, grønne fascisternes mobilisering af børn for at kræve global affolkning, masseskyderier, voldsomt og voksende stofmisbrug. Samfundet har mistet al følelse af formål og retning. Folk hader andre mennesker, og de hader sig selv. De er parate til at dræbe andre og dræbe sig selv."

Zepp-LaRouche fortsatte: "Dette er alt sammen en afspejling af en dybt rodfastet kulturel pessimisme, som er en form for alvorlig mentalt vanvid, der bevidst induceres i befolkningen af det britiske imperium." For at vende det kræves ikke kun en fuldstændig fuldskala mobilisering omkring organisering af en levedygtig, kreativ fremtid for menneskeheden – især nutidens ungdom – gennem lynprogrammer som Månen-Mars-missionen, som designet af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche d for over tre årtier siden – og som nu tages op i varierende grad af Kina, Rusland, Indien, Japan samt præsident Trump i USA.

Men hvad der samtidig kræves, understregede Zepp-LaRouche i går, er et lynprogram for menneskets æstetiske uddannelse for at give hele menneskeheden og dens eftertid adgang til klassisk kultur i alle dens udtryk. Krafft Ehrlicke, den store tysk-amerikanske rumforsker, udtalte offentligt, at han trådte ind i bestyrelsen for det internationale Schiller Institut af netop denne grund: at Instituttet sammen med sit engagement i videnskaben var engageret i at bruge klassisk kultur til at skabe, hvad 'frihedspoeten' Friedrich Schiller kaldte for "smukke sjæle."

Dette synspunkt, som er det udsyn, der er nødvendigt for at besejre det britiske imperiets mest dødbringende masseødelæggelsesvåben, pessimisme, blev udtrykt smukkest af Krafft Ehrlicke i hans tre grundlæggende love om astronautik fra 1957:

- 1) Ingen og intet under universets naturlige lov pålægger mennesker nogen begrænsninger bortset fra mennesket selv.”
 - 2) Ikke kun Jorden, men hele solsystemet og så meget af universet, som mennesket kan nå under naturlovene, er menneskets retmæssige aktivitetsfelt.”
 - 3) Ved at ekspandere gennem universet opfylder mennesket sin skæbne som et af livets elementer, begavet med tankens kraft og visdommen i den i mennesket selv iboende moralske lov”
-

LaRouchePAC - underskriftsindsamling: Vi forpligter os til Månen-Mars- missionen

Schiller Instituttet udbreder den følgende opfordring til verdens borgere, som et organiseringsredskab for at kræve et internationalt missions-orienteret rumprogram, som kan tage menneskeheden tilbage til Månen og videre til Mars.

Vi, de undertegnede, forpligter os til at understøtte det følgende program, og vi opfordrer vore regeringer til ligeledes at arbejde for dets virkeliggørelse:

* Vær med til at virkeliggøre Artemis-missionen, der har til hensigt at bringe menneskeheden – indbefattet den første kvinde – varigt op på Månen inden 2024, sådan som præsident Trump og hans NASAchef Jim Bridenstone har besluttet det.

- Vær med til at gøre Artemis til det første skridt i retning af en industrialisering af Månen, som en økonomisk platform for koloniseringen af Mars og for udforskningen af Solsystemet, sådan som den afdøde rumvisionær Krafft Ehrlicke beskrev det.
- * Vær med til at udvikle de fremtidige fusionsdrevne rumfartøjer, der skal udnytte Helium-3-forekomsterne på Månen som brændstof og muliggøre sikre og hurtige, bemandede rejser til Mars og andre dele af Solsystemet med det formål at opnå en konstant acceleration og decelleration på 1G som standard for bemandede interplanetære missioner.
- * Vær med til at virkeliggøre dette Måne-Marsprogram gennem et internationalt 50-årigt crashprogram, sådan som den afdøde økonom Lyndon LaRouche skildrede det, for at sikre et højt økonomisk afkast, hvilket kun kan opnås gennem udviklingen af nye rumfarts- og fusionsteknologier, der så bør deles internationalt som grundlag for en varig fred her på planeten.
- * Vær med til at reformere og afvise det internationale finanssystems spekulative rovkapitalisme som et nødvendigt skridt for at sikre, at suveræne nationer kan skabe de langfristede kreditaftaler, der er nødvendige for at fremme denne mission.
- * Vær med til at fjerne hindringerne for det internationale samarbejde i verdensrummet, især hindringerne for samarbejdet mellem USA, Kina og Rusland (som for eksempel den såkaldte Wolfske lovtilføjelse, der forbyder Nasa at samarbejde med Kina).
- Dette program er i overensstemmelse med bemærkningerne, som Lyndon LaRouche fremsatte på en international konference i Rusland i december 2009:

- "For at realisere de mål, vi står over for nu, er vi nødt til at give menneskeheden en ny mission – menneskeheden som helhed. Missionen er karakteriseret ved ideen om kolonisering af Mars. Dette kræver, at vi foretager den slags ændringer, med hensyn til videnskabelige fremskridt, som er nødvendige for menneskehedens fremtidige eksistens.
- "Vi har mange problemer på denne planet. Og vi kan ikke løse dem i et vidt omfang uden at gå ind i en udvikling af Solsystemet som et habitat for menneskeheden. Vi er på kanten af at gøre det videnskabeligt. Der er dog endnu mange videnskabelige opdagelser, der skal gøres, for at gøre det muligt at agere for menneskets kolonisering af Mars. Det vil ligge lidt ude i fremtiden. Men hvad vi har brug for nu, er intentionen om at udføre et koloniseringsprogram for Mars. Vi er nødt til at uddanne og udvikle generationer af unge mennesker, der er orienteret mod den slags mission. I den kommende periode vil der fødes unge mennesker, som på en eller anden måde vil være en del af koloniseringen af Mars, før det indeværende århundrede er ude.
- "Vi er nødt til at give menneskeheden en følelse af formål, et udviklingsmæssigt formål, ikke kun for planeten, men gennem indflydelsen på Jordens for de tilstødende regioner i solsystemet, og hinsides.
- "Disse mål er gennemførlige. Der er ganske vist mange problemer, der skal løses, videnskabelige problemer, som endnu ikke er løst. Vi har mange spørgsmål. Men i det væsentlige ved vi, at dette er muligt. Vi ved, at dette burde være gennemførligt inden for to eller tre generationer. Hvad vi skal gøre, er at give til folk – der vil være børnebørnene, der fødes nu – at give dem noget at realisere. De vil være der, når vi er døde og borte tre generationer fra nu af, fire generationer fra nu af. De vil være de mennesker, som faktisk koloniserer områder ud over selve Jorden. Vi er nødt til at give dem muligheden for at gøre det. Vi er i mellemtiden nødt til

at give samfundet en orientering mod missionen om at opnå denne kolonisering, for vores efterkommere, om tre generationer eller derefter.”

- Vi, de undertegnede, lover vores støtte til denne Månen-Mars-mission, og vi opfordrer vores regeringer til også at forpligte sig til den.

For at skrive under, send venligst en e-mail til si@schillerinstitut.dk eller ring 53 57 00 51.

Harrison Schmitt: Månen-Mars er ‘vigtig for udbredelse af den menneskelige art i hele solsystemet – og hinsides’

Den 24. juli (EIRNS) – Harrison Schmitt, det sidste menneske der vandrede på Månen, og den måske mest indsigtsfulde talsmand for rumprogrammet, fortalte *The Telegraph* i denne uge, at ”bosættelsen på Månen og Mars er ekstremt vigtig for udbredelsen af den menneskelige art i hele solsystemet, og potentielt hinsides. ”Det samme blev sagt på Schiller Instituttets konference den 20. juli, på 50-årsdagen for Apollo-månelandingen, med titlen: ‘Menneskehedens fremtid må bestemme vores nutid: En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke på Jorden i de næste 50 år, ‘ hvor Harrison Schmitt også kom ind på ‘100-års jubilæet for Apollo’, idet han sagde, at på det tidspunkt “vil der være bosættelser på Månen, mennesker, der bor der permanent, og producerer Månens ressourcer bosættelser på Månen bliver legende let.”

Det er den sande optimisme, der er nødvendig for at bryde igennem den dødelige kult af løgne og pessimisme, som falbydes af "Green New Deal", fortalene for skrønen om antropomorfe, menneskeskabte, klimaforandringer, der forsøger at overbevise demoraliserede borgere – især ungdommen – om at verden er fortabt, hvis ikke den industrielle udvikling slås bak, og befolkningen reduceres til 1 mia. (eller færre) mennesker, Jordens angivelige "lasteevne". Dette er naturligvis en løgn – vor Jord kan sagtens tilvejebringe livsophold og produktivt arbejde for mange gange den nuværende verdensbefolkning på sølle 8 mia. Men, som Helga Zepp-LaRouche har udtalt, hvordan kan nogen kigge op på himlen, i erkendelse af at der rundt regnet er 2 milliarder galakser der ude i vores "endelige men grænseløse univers" (som Einstein opdagede), og forestille sig at der er nogen grænser for vores vækst eller befolkningspotentialer?

Det er ikke tilfældigt, at Harrison Schmitt også er medstifter af CO2-koalitionen med Dr. William Happer, professor emeritus ved Institut for Fysik ved Princeton University, og insisterer på, at myten om at CO2 forårsager klimaændringer, eller at det skulle være et farligt forurenende stof, "er både uvidenskabelig og umoralsk.

Det er vores opgave, som individer, at tilbagevise sådanne moderne versioner af 'Chicken Little', som ikke værende bedre end personen i dette børnerim, der hjalp børn med at opdage, at himlen faktisk ikke faldt ned. Og det må tilbagevises hurtigt. Som 'Deutsche Banks' igangværende sammenbrud vidner om, vil vindmøller og solcellepaneler som erstatning for atomkraft og fusionskraft ikke alene forhindre os i at nå til Månen, men det vil også ødelægge de videnskabelige fremskridt, der er nødvendige for at forøge den menneskelige produktive platforms kraft, hvilket kræves for at opretholde menneskelig eksistens. Sådanne typer som den nye præsident for Europa-Kommissionen, Ursula von der Leyen, der har til hensigt at gøre Europa "kulstofneutral" i 2050, vil i stedet forårsage en

hurtig affolkning af Jorden, økonomisk kaos og krig. Sådant vanvid og især det psykiske overgreb, der begås mod vores børn – som får at vide, at det ikke giver mening at gå i skole eller at få børn, da verden går under om 12 år gennem global opvarmning – må identificeres som den intention om folkedrab, der ligger bag løgnerne.

Samtidig er den smukke fremtid, der står på dagsordenen for de næste 50 år, både mulig og absolut afgørende; en fremtid med gennemførelsen af LaRouches Fire Love; med USA, der slutter sig sammen med Kina og Rusland i udviklingen af Bæltet- og Vejen i de tidligere koloniserede nationer samt i rumforskning; og med skabelsen af et nyt globalt kreditsystem, der gør alt dette muligt.

Det britiske kupforsøg mod præsident Donald Trump afsløres nu for verden, da den ynkelige Robert Mueller, den selvsamme 'lejemorder', der fængslede Lyndon LaRouche i 1980'erne og forsøgte at gentage processen mod præsident Trump, vidnede for Kongressen. Selv flere af disse demokrater, der krævede afsættelse af præsidenten, blev tvunget til at indrømme, at høringerne var en katastrofe for dem. Hvis nu justitsminister William Barr rykker hurtigt i sin efterforskning af dem, der igangsatte hele det falske "Russiagate"-fupnummer, vil det britiske plot blive afsløret og ødelagt for altid.

Trump er tæt på at blive befriet for denne forræderiske operation. For at afslutte jobbet og realisere sin ofte gentagne hensigt om at opbygge venlige bånd med Rusland og Kina, afslutte den britiske imperialistiske opdeling af verden en gang for alle, kræves at Lyndon LaRouches navn bliver rensset, for derved at frigøre menneskeheden til at studere hans dybtgående ideer, og at samle verden i en stræben efter den "udenjordiske forpligtelse", som Krafft Ehrlicke dybsindigt identificerede som menneskehedens sande natur.

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50

Homo sapiens extraterrestris: Mennesket er et rumvæsen

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50:

En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke i løbet af Jordens næste 50 år. Menneskets fremtid må bestemmes af vores nutidige handlinger.

Schiller Instituttet holdt konferencen på 50-årsdagen for månelandingen den 20. juli 2019 i NYC. Se hele konferencen her: www.schillerinstitut.dk/si/?p=27840

Mine damer og herrer, kære venner af Schiller Instituttet, det er et meget glædeligt øjeblik i dag, hvor vi fejrer 50-årsdagen for månelandingen. Dette er en virkelig universel begivenhed, en begivenhed der forener hele menneskeheden. I 1969 var der 500 millioner mennesker, der så landingen på Månen. Det skabte utrolig inspiration og spænding på det tidspunkt. I kan være sikre på, at i dag, når kommunikationen er så meget bedre, hvor der allerede i de seneste adskillige uger var millioner af mennesker, der så programmer fra fortiden, dokumentarer, at der atter vil være hundreder af millioner af mennesker, der vil forenes og fejre denne utrolige begivenhed. I 1969 var det hvert syvende menneske på planeten [der så månelandingen]. Årsagen til, at rummet er så absolut vigtigt, er, fordi det har alt at gøre med

menneskehedens identitet.

Som min afdøde, elskede mand Lyndon LaRouche sagde, er rummet beviset for, at den menneskelige art ikke er jordboere; vi er rumrejsende, og vi har alle den guddommelige gnist af fornuft, der sørger for, at hver enkelt af os er i stand til ubegrænset selvfuldkommengørelse, til at studere, og bedre end nogensinde opdage det fysiske univers' love. Eller, som vores kære ven og store rumpioner Krafft Ehrlicke sagde: {Homo sapiens extraterrestris}; Mennesket er et rumvæsen. Det er glædeligt, at i dag, efter bogstaveligt talt årtier med afbrydelser, med nedskæring af NASA og den sparsomme finansiering af ESA [Den Europæiske Rumorganisation], er perspektivet for industrialiseringen af Månen og for en koloni på Mars helt tilbage på dagsordenen. Som Dennis netop nævnte, sagde præsident Trump, at USA vil sætte en mand og en kvinde på månen inden 2024. Kineserne har i anledning af dette 50-års jubilæum netop genoptaget deres månemission med Chang'e-4-rover og et landingsfartøj på den fjerne side af Månen.

I dag, også udsat til denne dato, er en Sojuz-løfteraket taget af sted fra Baikonur, med en russer, en amerikaner og en italiener, for at tage til den Internationale Rumstation i den næste periode. Italieneren – Luca Parmitano – vil være øverstbefalende på ISS i den anden del af denne mission. Han sagde, at hvad vi gør på ISS er for Jorden, det er for hele menneskeheden. Ligeledes til denne lejlighed er den indiske mission til Månens sydpol, Chandrayaan-2, som vil undersøge isen i kraterne på sydpolen af Månen, blevet en smule udsat, men det er meningen, at den lander på Månen i september. Fra Rusland sendte Dmitry Rogozin, lederen af Roscosmos, også sine lykønskninger til NASA's chef, Jim Bridenstine, og priste de tre første astronauter – Neil Armstrong, Buzz Aldrin og Michael Collins – og alle de store rumpionerer før dem, fordi de "turde tage af sted på en rejse til det ukendte, med henblik på at skubbe grænserne for den tilgængelige verden for hele menneskeheden".

Hvis man tænker på universets enorme udstrækning, hvad der hidtil er kendt takket være billederne fra Hubble-teleskopet, er der mindst 2 billioner galakser.

For nylig blev det bevist, at Einsteins antagelse om gravitationsbølger faktisk er en realitet. Og at det også kunne bevises, at Einsteins antagelse om, at sorte huller faktisk findes i midten af hver galakse; hvilket betyder, at vi lever i et relativistisk univers. Det er meget tydeligt, og dette sidste eksempel er det endelige bevis, hvis man behøver et, fordi billeddannelsen af disse sorte huller udelukkende kunne opnås, fordi otte lande fra hele verden samlede deres radioteleskoper for at kunne fremstille et sådant billede. Det vigtigste budskab er derfor: Rumforskning og rejser, kræver internationalt samarbejde; samarbejde og ikke konfrontation. Derfor bør vi ikke være involveret i et "kapløb" til Månen eller et "kapløb" til Mars. Dette er en enestående chance for fremskridt, hævet over den geopolitiske konkurrence mellem lande. Vi er nødt til at se på fremtiden i rummet set ud fra hele menneskeheds fælles interesse. Der er flere grunde til, at rumforskning, rumfart og kolonisering er absolut nødvendige. På den negative side – ja, en enkelt stor asteroide ville være nok til at eliminere al civilisation og alt det smukke menneskeheden nogensinde har skabt; fra de store dramaer af Shakespeare til de store kompositioner af Beethoven.

Derfor har vi brug for det strategiske forsvar af Jorden, det internationale samarbejde mellem alle nationer. Men den positive side er, at hvis man ser på den lange bue af menneskelig udvikling, hvordan mennesket i en relativt kort periode, i betragtning af universets alder i sin helhed, har udviklet sig fra en hulemand, som brugte håndøkser til at dræbe sine medmennesker, til den form for fornuftigt internationalt samarbejde, som vi har set med ISS gennem lang tid. Det er det internationale samarbejde i rummet, som derfor også er den næste fase i udviklingen af menneskeheden; hvor vi

som menneskeslægt udvikler os fra vilde teenagere til smukke sjæle i Schillers betydning, at frihed og nødvendighed, pligt og lidenskab er en og samme ting. Eller som Krafft Ehrlicke sagde: Mennesket bør lade sig lede af den udenjordiske forpligtelse.

Rumforskning og rejser og kolonisering har alt at gøre med menneskebilledet og den kulturelle optimisme, som er grundlaget for denne kreativitet og menneskets sande frihed. Det er det mest magtfulde bevis på, at vi ikke lever i et jordbundet system med begrænsede ressourcer. Denne tanke om et jordbundet system er hele grundlaget for eksistensen af økologibevægelsen; der for nylig er blevet en hysterisk udryddelsesbevægelse, der forårsager komplet kulturel pessimisme og fortvivlelse. Lad os se 90 år tilbage. I 1929 lavede Fritz Lang denne utrolige film, "Kvinden i månen", som var et smukt polemisk argument mod al tilbagestående og antiteknologisk stemning. Den videnskabelige rådgiver for denne film var Hermann Oberth, en af de fremragende pionerer inden for raket- og rumfartsvidenskab. Denne film virkede som inspiration for mange af rumpionererne.

En af dem var den enestående Krafft Ehrlicke, som dengang selv var en vigtig bidragsyder til Atlas-raketten. Han var chefen for Centaur-programmet. Allerede i 1950'erne og 60'erne udviklede han en utroligt fremsynet vision om Månen som springbræt til koloniseringen af Mars og til sidst hele solsystemet. 40 år efter "Kvinden i månen" fandt den begivenhed sted, som vi fejrer i dag – landingen af Apollo 11 på Månen; hvilket faktisk betød et stort spring for menneskeheden. Men i går, interessant nok, lagde Mike Collins – astronauten der ikke gik på Månen, men som var i kredsløb – faktisk vægt på, at for ham var Apollo 8 et endnu større vendepunkt, den kendsgerning at et menneske for første gang helt havde undsluppet Jordens tyngdekraft i rummet. Dette er noget, der er værd at reflektere over, fordi det faktum, at mennesket var i stand til at forlade Jordens overflade og

komme ud i rummet, ikke er en selvfølge. Det udgør allerede det absolutte bevis på, at vi ikke lever i et jordbundet system.

Det første menneske, der gik på Månen dengang, forårsagede en eksplosion af optimisme i hele verden. Men det var også meget tydeligt, at det internationale oligarki ikke var fornøjede med idéen, fordi deres magt er baseret på tanken om, at befolkningsmasserne skal tænke på sig selv som undersåtter; at de skal være pessimistiske om deres fremtid. Så allerede i 1964 begyndte forskellige undersøgelser og meningsmålinger at undersøge "virkningen af rumprogrammer" på de forskellige sektioner af befolkningen. I en berømt rapport under ledelse af en vis Hr. Robert N. Rapaport, en antropolog fra 'Northwestern University' og 'Rumudvalget', står der: "Afledede konsekvenser: Et metodologisk essay om indvirkningen af Teknologi ". Rapportens tese var, at rumprogrammet havde produceret et farligt udbrud af kulturel optimisme; af en tro på at kreativ videnskabelig tænkning kunne løse ethvert problem på planeten. Oligarkiet lancerede øjeblikkeligt Romklubben imod denne optimisme samt deres 'forfuskede' Grænser for Vækst {Limits to Growth}, med ideen om at mennesket er begrænset til Jorden, at ressourcerne er begrænsede, og at vi er nødt til at gå i en tilstand af nulvækst. Samtidigt producerede Harris og Gallup meningsmålinger, der angiveligt skulle vise, at amerikanerne var imod de fortsatte udgifter til bemandet rumfart. Disse meningsmålinger påvirkede valgkampen mellem 1970 og '72. Nedskæringer i finansieringen af rumfartsprogrammet blev et valgtema.

Alt dette førte til en relativ stilstand, i det mindste hvad det amerikanske rumfartsprogram angår. Så, da der i 1985 blev afholdt denne konference til ære for den netop afdøde Krafft Ehrlicke, som i mellemtiden var blevet en meget nær ven og samarbejdspartner med Schiller Instituttet, var der en diskussion mellem min mand og nogle af deltagerne på

konferencen om forslaget om at tage Krafft Ehrickes idé om en permanent koloni på Mars; et forslag, som Lyndon LaRouche derefter drøftede i den helt utrolige film, som I så begyndelsen af, "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars), hvis manuskript han udarbejdede første gang i 1987. I denne film, og i skrifter der fulgte med, sagde Lyn grundlæggende set, at Den nationale Rumfartskommission allerede et år efter Krafft Ehricke-konferencen vedtog en plan for at gøre nøjagtigt dette: udvikle et 10-års program til kolonisering af Mars, et program, som derefter blev godkendt af præsident Reagan.

Lyn sagde dybest set, at Mars-koloniseringsprojektet herefter – og dette var en håbefuldst forudsigelse – ville blive en del af 'Nationens Tilstand' – talen af USA's næste præsident i 1989. Men som det skulle vise sig, blev det præsident Bush, Sr., så der skete ingen ting. I stedet var Bush meget medvirkende til, ikke kun at sætte Lyn i fængsel, men sammen med ham, hele det tankegods af ideer, som han repræsenterede.

Så Lyn havde, forinden da, i mange skrifter, inklusive "Kvinden på Mars," udviklet den smukke vision om at have en koloni på Mars i 2027. Han sagde også, at hvis NASA-programmet efter Apollo-landingen ikke var blevet nedtrappet, ville en koloni på Månen have været mulig allerede i 1986. Derefter definerede han det kommende 40-årige perspektiv for, hvordan man trin for trin opnår det nødvendige gennembrud for denne plan. Det krævede et gennembrud i termonuklear fusion, fordi det tager 3 dage at komme til Månen; men med konventionelle metoder tager det otte måneder at komme til Mars, hvilket den menneskelige krop ikke er i stand til at mestre. Der behøves en fortsat acceleration den første halvdel af rejsen og derefter deceleration i den anden del. Det krævede et gennembrud i lasere og andre retningsbestemte elektromagnetiske impulser som et grundlæggende værktøj. Udviklingen af optisk biofysik og mere kraftfulde computersystemer; højere energitæthed på selve Mars til brug for 'terraforming' (transformering af en planet, så den minder

om Jorden, specielt med henblik på at kunne opretholde liv - red.); konstruktionen af kupler; en kunstig atmosfære; og den anden generation indenfor termionuklear fusion. Lyn udviklede seks faser: industrialiseringen af Månen; bæredygtige forsyninger af fødevarer og materialer fra Månen; landbrugs- og industriel udvikling; forbundne satellitter i kredsløb om Mars; et komplet astrofysisk observationskompleks; en rumterminal i fast kredsløb omkring Mars til levering af materialer til konstruktion af en permanent beboelse på Mars' overflade.

Lyn tænkte to til tre generationer frem med idéen om, at dette projekt til sidst ville kræve titusinder af forskere og ingeniører til at opbygge en sådan koloni; og, til sidst, at bygge kolonier i samme skala som vigtige byer på Jorden; nemlig med millioner af mennesker. Det er i princippet, hvor vi er nu; præsident Trump har bebudet snart at sætte det amerikanske flag på Mars. Han lovede også, at det ville ske i et internationalt samarbejde. Dette er hvad Kina vil søsætte til næste år, en test af om 'terraforming' er muligt på Mars. Kineserne har allerede en model af denne Mars-koloni i Gobiørkenen, hvor de kinesiske astronauter har foretaget en [prøve-]landing. Det kaldes Huaxing Huanghou, GD Mars Base nr. 1. Det er en modelrumstation, der har boliger, genbrugsanlæg, dyrkning af planter til fødevarer. Og der opføres nærliggende træningscentre og hoteller; hoteller, fordi der er en enorm begejstring hos den kinesiske ungdom for at blive involveret i rumforskning og -rejser.

Lyn havde en vision om internationalt rumsamarbejde, fordi det som intet andet forbinder fornuften med idéen om, at enhver nyttig idé er til gavn for hele menneskeheden. Lyn var også absolut optimistisk med hensyn til idéen om, at det øger godheden hos mennesker at rejse i rummet, samt er befordrende for den moralske karakter. Krafft Ehrlicke var så glad for Schiller Instituttet, fordi han indså det helt afgørende i, at den æstetiske uddannelse går hånd i hånd med teknologiske og

videnskabelige fremskridt, med henblik på forædlingen af et menneske. Lyn var i forskellige skrifter meget optimistisk om, at den moralske og intellektuelle udvikling af vores børnebørn og oldebørn gennem rumfart, ville være af meget bedre kvalitet, end den er i dag. Det er kun gennem kolonisering af Månen, Mars og solsystemet, at mennesket kan blive den udødelige art.

Der kan drages to vigtige lektioner fra de sidste 50 eller endda 90 år, hvad angår rumforskning og udvikling. For det første må der være tilstrækkeligt med vedvarende finansiering til aldrig mere at få sådanne tilbageslag, som vi har oplevet i de sidste 40 år. Og vi må absolut have en samlet rumalliance, internationalt samarbejde, og overvinde konfrontation for altid. Det er nu tiden til at vende tilbage til det optimistiske billede af mennesket; at menneskeheden er den eneste kreative art, der er kendt i universet, indtil videre. At det er vores opgave at formere os og underlægge os – nej, ikke Jorden – men hele solsystemet, og måske længere ud endnu. Hvorfor skulle vi gøre det? Fordi vi er mennesker: Vi har i os en medfødt godhed, en kapacitet til agapé (næstekærlighed -red.), og alt det onde i verden er kun et resultat af en mangel på udvikling, som vi vil kunne afhjælpe gennem rumfart.

Mange tak.

Apollo + 50: Optimisme over den “uprøvede mission” der

kan ændre verden

Den 22. juli (EIRNS) – Efter at have deltaget i og udbredt den verdensomspændende bølge af “festligheder” for månelandings 50-årsdag, opsendte Indien i dag et rumfartøj og et køretøj, der sigter mod Månens aldrig udforskede Sydpol. Dette kom en dag efter, at Rusland sendte tre internationale astronauter til Den Internationale Rumstation, og mens Kinas Chang’e-4 kørte rundt på Månens fjerne side. Amerikanske og europæiske rumfartsagenturer har fastlagt kredsløbet, som en ny international rumstation skal have omkring Månen som forberedelse til landsætningen af astronauter på dens overflade i 2024. Titusinder af amerikanere, hvoraf de fleste ikke levede dengang, sad tæt i Washingtons National Mall for at se rejsen fra 1969 genskabt og skildringen af den kommende rumrejse.

Jubilæet for 20. juli 1969 måtte komme. Men til vores store held er det kommet nu, hvor tiden med politisk forsømmelse af det menneskelige behov for rumfart er afsluttet, på grund af dynamikken i de nye kinesiske og indiske programmer samt præsident Donald Trumps inspirerende bekræftelse af Amerikas mission om at være ledende i rummet. Andre ledere, herunder den spanske videnskabsminister Pedro Duque, reagerer ligeså. Det er det store øjeblik, som Lyndon LaRouche tilstræbte i årtier, efter at lederne havde forladt rummet, som i hans smukke “The Woman on Mars”-film fra 1988. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche fortalte sine europæiske kolleger i dag, er forudsætningen for at løse ethvert problem et optimistisk syn på menneskeheden, og hvad er mere optimistisk end visionen om, at mennesker forlader Jorden for at udforske – og en dag at leve i – verdener hinsides.

Lynprogrammer, der nu er iværksat for at beherske fusionsenergi, plasmateknologier, rumrejser over store afstande og undersøgelser af universet – disse kan starte en

ny revolution inden for menneskelig produktivitet, teknologi og industri, og udryddelse af fattigdom. Den revolutionerende "videnskabelige drivkraft" blev på glimrende vis fremmanet i præsident John F. Kennedys tale den 12. september 1962 på Rice Universitetet, hvor han bekendtgjorde Apollo-Måne-landingsmissionen, der igen blev hørt af den enorme folkemængde på Washington Mall den 20. juli:

"Men hvis jeg skulle fortælle Jer, mine medborgere, at vi vil sende en kæmpestor raket til Månen, 240.000 kilometer væk fra kontrolstationen i Houston, der er mere end 300 meter høj, denne fodboldbanes længde, lavet af nye metallegeringer, hvoraf nogle endnu ikke er opfundet; i stand til at modstå varme og belastninger mange gange større end nogensinde før oplevet, udstyret med en præcision der er bedre end det fineste ur, som bærer alt det udstyr, der er nødvendigt til fremdrivning, styring, kontrol, kommunikation, mad og overlevelse, på en uforsøgt mission, til et ukendt himmellegeme, og derefter returnere sikkert til Jorden ved at vende tilbage til atmosfæren med hastigheder på over 40.000 km i timen, hvilket forårsager varme som omkring halvdelen af solens temperatur – næsten lige så varmt som det er her i dag – at gøre alt dette, og gøre det rigtigt, og gøre det først, før dette årti er omme – så må vi være dristige."

Lad ingen hævde, at "redde planeten fra menneskelig aktivitet" er en dristig mission – at insistere på at vende tilbage til teknologier, der allerede i årtier har været kendt som dyre tilbageslag til menneskets fortid. Sådanne "missioner" er drevet af den pessimisme, endda fortvivlelse, som de skaber. De ægte "videnskabsorienterede missioner" er dem, der vender tilbage og udvikler Månen og tager til Mars og videre ud, ved hjælp af den fusionskraft, der oplyser Solen og stjernerne.

Mens Apollo genopstår, er tiden inde til at lynprogrammer tager fat, hvor vi slap

Den 21. juli (EIRNS) – Adskillelige titusinder af amerikanere har trodset sommerens varme for at flokkes omkring Washingtons National Mall og andre begivenheder over hele landet, hvor man fejrer den første gang mennesker steg ud af Jordens tyngdekraft og tog de første skridt i rummet for 50 år siden. De som gjorde dette, og som stadig lever og/eller ved, hvordan det blev gjort, er enige om, at der nu må være "lynprogrammer" blandt samarbejdsvillige rumfartsnationer, bl.a. til at bruge Månen til at bevæge sig ud i solsystemet og påtage sig den udenjordiske menneskeheds nye kræfter.

Der er blevet rapporteret om en nylig meningsmåling fra Harris, hvor børn i 5.-10. klasse i henholdsvis Kina, Amerika og Storbritannien er blevet spurgt "Hvad vil du være, når du bliver stor?" Med fem karrieremuligheder foreslået og muligheden for at ønske "mere end én karriere". I Kina ønskede 56% af børnene at være astronauter, 47% at være lærere og 43% at være musikere. Mindst ønskværdigt var at være en video-blogger eller YouTube-personlighed. I Storbritannien og USA blev der vendt op og ned på besvarelserne: video-blogger/YouTube-person var mest ønsket, og astronaut mindst.

Astronaut Edwin Aldrin, der trådte ud på Månen efter Neil Armstrong for 50 år siden, blev under et Fox News-interview den 19. juli spurgt om afstemningen. Aldrin sagde: "Jeg synes det er en hyldest til de menneskers fantasi i Kina, der ønsker

at gøre det. Og hvis vi har mistet dette, er det derfor, at denne 50-årsdag for Apollo-programmet forsøger at inspirere med, hvad denne nation gjorde for 50 år siden, og vi vil igen blive optaget af, at kunne gøre ting af en så inspirerende karakter." Den foregående nat sagde Aldrin ved en begivenhed i Washington, at Amerika, Rusland, Kina, Indien, Japan og Den Europæiske Rumorganisation skulle danne en "samlet rumalliance" for at vende tilbage til Månen; skulle bruge "kraft – for eksempel atomkraft?" for at udnytte ressourcerne der; og sende mennesker til Mars.

Aldrin har ret, og det har tidligere NASA-administratoren Sean O'Keefe også, der den 20. juli skrev i The Hill, at Apollo-projektet, lynprogrammet, var "en 'seismisk' videnskabelig begivenhed, der mangedoblede udviklingstakten for teknologi." O'Keefe understregede, ligesom Apollo 11-astronaut Michael Collins ved en fejring af 50-årsdagen natten før, at Apollo-programmet var omstridt og ikke specielt populært hos amerikanerne, før astronauterne rent faktisk begyndte at rejse fra Jorden og begive sig til Månen; derefter begyndte hundreder af millioner hoveder at kigge op. Indtil da var det missionen – af præsidenterne Kennedy og Johnson – der drev lynprogrammet, som revolutionerede teknologier. Det var et spørgsmål om lederskab.

Præsident Vladimir Putin fra Rusland havde også ret da han den 9. juli foreslog et internationalt lynprogram for fusionsenergi, der – blandt meget andet – vil stå for fremdrivningen [af raketter], som vil kunne tage mennesker gennem solsystemet ved høj hastighed. Putin kaldte det modgiften mod fortvivlelsen over den falske "klimanødsituation" og dens konsekvenser i form af menneskelig fattigdom og død.

Igennem de lange årtier, hvor amerikanske ledere i realiteten opgav NASA, holdt Lyndon LaRouche liv i flammen for menneskehedens udenjordiske mission, og døjede for det med udskældning og latterliggørelse fra medier og "eksperter".

Hans nationale tv-program "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars) fra 1988 er stadig den mest inspirerende og helt rigtige opfordring til det videnskabelige lynprogram, der kræves nu. "Vi skal tage fat hvor vi slap med det gamle Apollo-program," sagde LaRouche dengang. Lynprogrammet vil 'knirke' til at begynde med, men så vil det revolutionere industrier og produktive kræfter. I alle de årtier havde LaRouche ret, og har det også nu.

**50-årsdagen for månelandingen
er et 'wake-up call' for de
unge:**

**Skab fremtiden med Schiller
Instituttet.**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-Larouche den 21. juli
2019**

Helga Zepp LaRouche karakteriserede den globale anerkendelse af betydningen af menneskets første skridt på Månen for 50 år siden som et velkomment 'wake-up-call', der kan genoprette optimismen, som har været under angreb af den grønne ideologi igennem de sidste halvtreds år. Mange nationer har nu store,

spændende rumprogrammer. At spejde ud i rummet og genkende den realitet, at der er et stort univers, som skal udforskes, er i sig selv en "smuk afvisning af den grønne ideologi". Schiller Instituttets konference i New York var et stort gennembrud, da denne realitet var grundlaget for en lidenskabelig diskussion om det potentiale, som mennesket åbner op for, når det påtager sig den 'udenjordiske forpligtelse', som defineret af rumvisionæren Krafft Ehrlicke.

Sæt dette i kontrast til stupiditeten hos dem, der presser på for konfrontation og krig mod Kina, eller den åbenlyse britiske offensiv for krig imod Iran. Disse eksempler på dårskab tyder på, at det finansielle oligarkis loyalitet ligger over for det system, der er ved at bryde sammen, og ikke den menneskelige befolknings ve og vel.

Vore seere bør hjælpe os med at bringe denne besked ud til alle – ingen bør acceptere degenerationen, påtvunget af dem der har gavn af at bevare et system i sammenbrud. Gå med i Schiller Instituttet for at skabe skiftet til det nye paradigme!

**Den unipolære verden er ved
at gå i opløsning;
bring verden sammen gennem
menneskehedens mission i**

rummet.

Den 17. juli (EIRNS) – På næsten alle fronter er paradigmet for en unipolær verden, der bygger på begrebet om et imperium, ved at gå i opløsning, mens et nyt paradigme af suveræne nationer, der samarbejder om udviklingen af hele menneskehedens produktive kræfter, som spreder sig fra Asien gennem ideen om den Nye Silkevej. Selv lederne af det døende finansielle imperium ser skriften på væggen: Den franske finansminister, Bruno Le Maire, der talte i dag ved en konference for lederne af IMF, Verdensbanken og den Europæiske Centralbank for at mindes 75-årsdagen for Bretton Woods-Systemet, sagde følgende: "Bretton Woods, som vi kender det, har nået sine grænser... medmindre vi formår at genopfinde Bretton Woods, kan den Nye Silkevej blive den nye verdensorden."

Sandt nok. Men Le Maires opfattelse af at et sådant nyt paradigme er en trussel mod den vestlige verden er nonsens. Det begreb, som Franklin Roosevelt forestillede sig på Bretton Woods-konferencen i 1944, hvor Roosevelts "hamiltoniske" vision blev vedtaget frem for det Britiske Imperiums repræsentant John Maynard Keynes', er systematisk blevet undergravet af det britiske "frihandels"-dogme og omdannelsen af det regulerede finanssystem til uhæmmet spekulation i tiden efter Glass-Steagall. Den igangværende opløsning af Deutsche Bank er et af tegnene på det hastige sammenbrud af den "billioner af dollar store" boble af derivater og gearede lån, der nu hænger over det vestlige finansielle imperium.

Det nuværende Bretton Woods-spøgelse er færdigt. Det kan ikke reformeres, men stedes til hvile gennem en total reorganisering af verdens finansielle system, som skitseret af Lyndon LaRouche for længe siden, med den enorme vækst og udviklingsproces, skabt af Bæltet & Vejen som udgangspunkt for samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre i et helt nyt system. Den nuværende bølge af kulturel optimisme,

skabt af 50-årsdagen for menneskets heroiske landing på Månen på lørdag, og den modige erklæring fra præsident Trump og hans NASA-direktør, Jim Bridenstine, om at en mand og en kvinde vil vende tilbage til Månen inden for fem år, og at vi vil blive på Månen som en base for at nå Mars og hinsides – denne bølge af optimisme må blive den kanal, gennem hvilken verdens folk genvinder deres følelse af en fælles menneskehed.

Tusindvis af begivenheder finder sted rundt om i verden i denne uge til ære for den store præstation for 50 år siden, og inspirerer folk og nationer til at slutte sig sammen om det der virkelig forener hele menneskeheden – den “udenjordiske forpligtelse”, at menneskeheden, og menneskeheden alene, kan forestille sig et univers med 2 billioner galakser, og forestille sig en fremtid hvor menneskeheden virkelig er udødelig, og bringer herredømme over stadig større dele af universet i løbet af de næste tusinder af år. Som LaRouche sagde i 1986: “Hvad er den gode persons ønske? Hvad, udover at opdage skabelsens love mindre ufuldendte, med det mål at vores viden som vejledning for vores praksis afviger mindre fra Skaberens vilje, som udtrykt i den lovmæssige orden i dette univers. Hvem kan blive god, hvem længes ikke efter at komme overens med Skaberen og på den måde mindske ufuldkommenheden i ens egen forståelse af den lovmæssige orden i skabelsen?

I dag mødtes LaRouchePAC-organisatorer foran den amerikanske Kongres for at kræve, at LaRouches navn bliver renset, for at hans dybtgående ideer kan blive formidlet til de mennesker der lever i dag, som en nødvendig forudsætning for at klare den store udfordring med at forberede menneskeheden til den forestående opgave, som illustreret af Måne-Mars-missionen. Megen morskab kom fra at gøre grin med den skøre prins Charles, der for nylig advarede om, at verden ikke kan overleve, hvis vi ikke stopper kulstofudledninger inden for 18 måneder. En organisator spurgte de underholdte og fornøjede forbipasserende: “Hvor mange vindmøller skal der til for at flyve til Månen?” Lederne af den psykotiske miljøplan i

Kongressen, “Green New Deal”, (nu kendt som “Apokalypsens fire Damer”) er blot marionetter for den britiske kongefamilie og deres håndlangere, som Al Gore og George Soros, der forsøger at redde deres bankerotte finanssystem gennem nedskæringer, affolkning og krig.

Deltag i Schiller Instituttets fejring af månelandingen lørdag den 20. juli kl. 19.00, på https://youtu.be/6G_mx9ix68I under overskriften: “Menneskehedens fremtid må bestemme vores nutid – en dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og de produktive kræfter for Jordens næste halvtreds år.”

Et bankerot system kræver affolkning

Den 16. juli (EIRNS) – Den 16. juli blev den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen med en meget snæver margin valgt til at være den nye formand for EU-Kommissionen. Som led i processen med at tilvejebringe de nødvendige stemmer blandt det fuldstændigt splittede Europa-Parlament, leverede hun en hårrejsende tale til støtte for det Britiske Imperiums mangeårige politik for grøn fascisme, der har til hensigt at kraftigt affolke planeten.

Grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, slog straks alarm over von der Leyens tale og den bredere bagvedliggende politiske offensiv. I en diskussion med medarbejdere udtalte Zepp-LaRouche, at hvad der sker, er en virkelig massiv indsats for at gøre præcis, hvad klimaforandrings-fanatiker og ledende fortalere for affolkning,

Hans Joachim "John" Schellnhuber, CBE (Commander of the British Empire –*red.*), sagde i 2011 med hans opfordring til "den store omdannelse af verdensøkonomien og de-karbonisering af verden" – en verden som, hævder han, kun har en bæreevne på 1 mia. mennesker. Eller som mentor for den grønne barnesuperstjerne Greta Thunberg udtalte i en artikel i 2001, "har en bæreevne på kun en halv milliard mennesker!".

Zepp-LaRouche forklarede, at drivkraften bag denne politik for folkemord er et bankerot Britisk Imperium, der forsætligt spreder pessimisme overalt på planeten, især blandt ungdommen. "Vi er vidne til et fuldstændigt angreb fra det Britiske Imperium og oligarkiets side, der udmærket ved, at deres system er ved at nærme sig vejs ende. Og da de har været fuldstændigt uvillige til at ændre noget efter den systemiske krise i 2008, har de valgt i stedet at skabe krige og drastisk nedbringe planetens befolkningstal. Desuden "ved de, at de står over for fremkomsten af et nyt paradigme", centreret om Kinas Bælte- og Vejinitiativ, "som allerede har fået tilslutning af 126 nationer og omkring 30 store internationale organisationer, der klart repræsenterer størstedelen af verden, og de [oligarkiet –*red.*] har i grunden besluttet at sætte alt på et bræt".

Zepp-LaRouche fortsatte med at forklare, at "det er dette apparat, som min nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, kæmpede imod med hele sit livsværk: den britiske naturfredningsbevægelse, den racehygiejniske bevægelse og derefter genopbygningen og omorganiseringen af disse i form af Verdensnaturfonden, Romklubben – alle disse organisationer, der forhindrede udvikling af Den tredje Verden, og som udtrykkeligt arbejdede, i hvert fald siden Romklubben i 1972, for befolkningsreduktion."

I modsætning til denne anti-videnskabelige pessimistiske kult er en bølge af optimisme begyndt at feje henover planeten, specielt omkring 50-årsdagen for menneskets landing på Månen – herunder præsident Donald Trumps tilsagn om at genoptage denne

mission med rumfart – men mere bredt omkring de skridt der med udgangspunkt i Asien bliver taget hen imod et nyt paradigme baseret på økonomisk udvikling og fred. G20-topmødet den 28.-29. Juni i Osaka gjorde vigtige fremskridt i den retning, især ved de vigtige møder på sidelinjen mellem præsident Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin og med Kinas præsident Xi Jinping – til trods for Londons febrilske indsats for at forhindre dem i at finde sted. Nu befinder vi os ved det punkt, hvor der skal kød på benene for at opretholde det positive momentum og skabe et egentligt strategisk skifte. På den russiske front starter våbenforhandlingerne i Genève den 17. juli, og selv om ingen af siderne forventer noget gennembrud – især da det centrale amerikanske dagsordenspunkt tilsyneladende er at få Kina involveret i våbenreduktionsforhandlinger, som kineserne har nedlagt veto imod – sætter USA og Rusland sig for at tale sammen. På Kina-fronten er spørgsmålet: Hvornår starter den personlige samtale om handel igen mellem de to forhandlingshold? Finansminister Mnuchin sagde, at endnu en telefonkonference efter Osaka mellem kinesiske og amerikanske forhandlere forventes i løbet af kort tid, og hvis alt går godt, følger et personligt møde. Imidlertid forbliver stemningen anspændt over de økonomiske problemer, Taiwan og andre spørgsmål.

Som Zepp-LaRouche udtalte i sin diskussion med medarbejdere: "Vi befinder os ved en absolut skillevej. Vi skal få folk til at forstå, at optimisme er Prometheus' kraft. Det er kreativitetens kraft, det er menneskehedens kraft, fordi vi kan forestille os hvilken vej vi skal gå, og at der ikke er nogen grænser for det."

Atten måneder til at ødelægge Londons imperium

Den 15. juli (EIRNS) – Prins Charles har givet os 18 måneder til at erklære sin “klima-undtagelsestilstand”, og stoppe med at bruge fossile brændstoffer, opdrætte kvæg, flyve og køre. Og kongefamiliens beundrende intellektuelle og milliardærer opfostrer ham små, men voksende, hære af vildledte og hjernevaskede unge, i forsøget på at tvinge os. Selv disse unge blev bedt om at sige “12 år” indtil planeten er gået tabt – men Prins Charles skærper “nødsituationen” til 18 måneder. Skønt den britiske regering med Theresa May tydeligvis har været den “inaktive”, “dysfunktionelle”, som deres ambassadør i Washington burde have beskrevet, fortsætter den og den britiske kongefamilie på “fuld kraft frem” for at fremtvinge en stor krise for Trumps regering. Den britiske efterretningstjeneste har kørt hårdt for at få Trump ud, eller for at få hans regering tilbage under Londons kontrol, i Paris-Klima-aftalen, og mod alle former for fremskridt i det 21. århundrede for nationer og befolkninger i udviklingslandene. Som da præsident Barack Obama herskesygt fortalte unge afrikanere, at Jorden ikke vil tolerere industriel udvikling for Jer, for “planetten vil koge over.”

Lyndon LaRouche, fra den tid han skrev “Der er ingen grænser for vækst” for at aflive Romklubbens myte om “Grænser for vækst” i 1970’erne, var den førende modstander af den britiske kongefamilies “økologiske” fremstød for at reducere verdens befolkning. De hadede ham for hans optimisme, hans undervisning i NASA’s mission til Månen og Mars i årtier, da amerikanske ledere havde opgivet det.

Præsident Donald Trump – sammen med regeringerne i Rusland, Indien, Kina og mindre magter over hele verden – har afvist

denne skingre påstand om, at mennesker ikke er andet end "klima-nødstilfælde". Han har beordret, at USA så hurtigt som muligt, skal tilbage til Månen for at udvikle baserne for at rejse til Mars, ud i solsystemet, galaksen, hvor det er klart, at menneskeheden ikke har nogen grænser, og at de enkelte individer ingen grænse har, udover deres egen kreativitet. Han har opfordret til genudviklingen af atomkraftværker samt fossile brændstoffer, og har afvist Paris-aftalen som den dødsfælde den udgør.

Derfor ser vi, at det Britiske Imperium til stadighed forsøger at provokere Trumps USA til krige og stormagtskonfrontationer – altid den sikreste måde for geopolitiske London at udøve indflydelse og kontrol. Britisk efterretningstjeneste iværksatte "Russiagate" for at forsøge at sikre, at intet strategisk samarbejde – herunder regional krigsunddragelse – var muligt mellem præsidenterne Trump og Putin. Og vi dokumenterer igen nedenfor, at London, igen og igen i hele perioden siden foråret 2017, har forsøgt at iscenesætte "begivenheder", der ville presse Trump ind i en ophedet krig i Sydvestasien.

Denne kampagne med "angreb" under falsk flag begyndte med "kemiske våben" i 2017, hvilket efterfølgende viste sig at have været iscenesat af de Hvide Hjelme, en gruppe finansieret i London på initiativ af den britiske efterretningstjeneste, som hævder at have "reageret" på de iscenesatte angreb. Og det fortsatte i sidste uge, med hvad der tilsyneladende var en åbenbar iscenesat "redning" af et tankskib med britisk flag, udført af et britisk krigsskib, "under iransk angreb" i Golfen. Da det ikke lykkedes at fremprovokere amerikanske militærstyrker mod Iran, erklærede den britiske udenrigsminister, at Iran nu kun er et år fra at besidde atombomber.

Vi er vagtsomme overfor, hvad monarkiet og dets undersåtter vil iværksætte næste gang; de truer faktisk planeten med en verdenskrig, hvis det nu lykkes dem at fremprovokere en krig

mod Iran.

Vi ved også hvad vi skal gøre: Fejre Apollos 50 års jubilæum som LaRouche ville, ved at planlægge menneskehedens næste 50 år i rummet. Schiller Instituttet holder arrangementer rundt om i USA denne weekend, med udgangspunkt i en stor konference i New York, for at gøre netop dette. New York-arrangementet bliver live-streamet fra Schiller Instituttets hjemmeside kl. 19 den 20. juli. Om 18 måneder vil USA, Indien, Kina, Japan og Rusland alle være på, eller på vej mod Månen og videre – og det Britiske Imperium må destrueres.

Det Britiske Imperiums forræderi afsløret mens Trump gør skridt til et nyt paradigme med Rusland og Kina.

Den 14. juli (EIRNS) – Den undergravende rolle af britiske imperialistiske interesser bliver i stigende grad afsløret for verden. To store åbenbaringer alene i denne uge: For det første blev den tidligere britiske ambassadør i USA, Sir Kim Darroch, af sine egne rapporter til udenrigsministeriet, afsløret i at forsøge at undergrave den politik, som USA's præsident fører, alt imens at han arbejder for en "hændelse" i den Persiske Golf, hvor en amerikaner dræbes, og skylden skydes på Iran (en typisk britisk operation under 'falsk-flag', i lighed med den der blev udført af 'de Hvide Hjelme' i

Syrien) for at tilsidesætte præsidentens afvisning af at gå i krig mod Iran.

For det andet gennemførte briterne en åbenlys handling af sørøveri ud for Gibraltar ved at beslaglægge et iransk olietankskib, hvorefter de iscenesatte en hændelse i Hormuz-strædet, hvor Iran fejlagtigt blev anklaget for til gengæld at forsøge at beslaglægge et britisk olietankskib. Som rapporteret nedenfor var denne hændelse iscenesat af den britiske militære efterretningstjeneste, som [imidlertid] forfejlede sin hensigt, og nu er blevet afsløret som en svindel.

Siden mordet på Jack Kennedy og den britiske succes med at trække USA ind i en uamerikansk kolonial krig i Indokina, har det anglo-hollandske neoliberale finansielle system systematisk overtaget den amerikanske økonomi. Dette blev muliggjort ved at udnytte USA's fallit på grund af omkostningerne ved den folkemorderiske asiatiske krig og ved den kulturelle undergravning af en demoraliseret ungdomsgeneration gennem en 'ny opiumskrig', den anti-videnskabelige "miljø"-bevægelse, ledet af den kongelige familie, og udbredelsen af degenereret og grim "musik" for derved at nægte ungdommens adgang til skønheden i den klassiske musik og kultur. I stedet for den hamiltoniske politik med øremærket kredit, som indført under Roosevelts New Deal og under Kennedys rumprogram, og en udviklingspolitik for atomkraft/fusionsenergi, blev slagordene britisk "frihandel", "centralbankens uafhængighed" og lignende uamerikanske svindelnumre sat i stedet. Resultatet var spekulanters overtagelse af økonomien, outsourcing af vores industrier, legalisering af stoffer, hvilket medførte ødelæggelse af industri og infrastruktur og det moralske forfald der karakteriserer USA i dag, som det delvis dokumenteres i EIR's specialnummer: "The Bitter Truth of U.S. economic "Recovery" (Den bitre sandhed om USA's økonomiske opsving). "Intet mindre end en tilbagevenden til Hamiltons politik – ikke kun i USA,

men i forbindelse med de store eurasiske kulturer – Rusland, Kina og Indien – som foreslået af Lyndon LaRouches 'fire love' og hans ide om et Nyt Bretton Woods – kan stoppe sammenbruddet af de vestlige økonomier og faren for global krig.

Præsident Donald Trump har taget små, men dramatiske skridt til at forfægte sit personlige lederskab og bryde med "etablissementet i Washington", som har forvandlet begge politiske partier til spytslikkere for britisk imperialistisk politik med permanent krigsførelse og "fri markedsdiktatur" af London og Wall Streets finansielle karteller. Han har taget skridt til at afslutte det sidste levn af Den kolde Krig i Korea; han forhandler en afslutning på den "endeløse krig" i Afghanistan; han er begyndt at genoprette optimismen fra Kennedys rumprogram gennem hans Måne-Mars-mission; han har holdt venlige møder med lederne af Rusland, Kina og Indien (blandt andre) på sidelinjen af G20 i Osaka, til stor rædsel for briterne og de neo-konservative i hans eget kabinet; han har ophævet de absurde og destruktive "anti-kulstof"-regler, der blev pålagt af Obama, og samtidig gjort gældende at ren luft og vand er det virkelige miljøproblem; han har gjort sig til talsmand for "fair trade"-politik i modsætning til det neo-koloniale mantra om "globalisering".

Truslerne om krig og økonomisk disintegration eksisterer stadig trods disse små trin. Helga Zepp-LaRouche pegede i sin ugentlige webcast i lørdags på det centrale stridspunkt, der er involveret i at afslutte disse trusler og indlede et nyt paradigme for menneskeheden, ved at tage fat på forfaldet i borgernes moralske karakter, som præsenteret i Friedrich Schillers idé om den æstetiske uddannelse af mennesket. "Det er absolut nødvendigt," sagde Zepp-LaRouche, "at den moralske opbygning af menneskeheden går hånd i hånd med videnskabelige og teknologiske fremskridt, fordi videnskab og teknologi alene ikke har svaret på spørgsmålet om menneskets moralske adfærd." "Det er den æstetiske uddannelse, indflydelsen af stor kunst, klassisk musik, klassisk poesi og de andre klassiske

kunstarter, som har denne forædlende virkning på mennesket, og derfor må disse to ting absolut gå sammen.”

Schiller Instituttet vil den 20. juli fejre 50-årsdagen for menneskehedens landing på Månen med begivenheder på Manhattan og andre steder rundt omkring i verden med både videnskabelige og musikalske præsentationer, der også fejrer Lyndon LaRouches grundlæggende princip om, at den kreative proces inden for kunst og videnskab er en og samme.